НАРОДНА АРМІЯ
26 жовтня, 2017
#43 {5523}

ПАРК АВІАЦІЙНОЇ ТЕХНІКИ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ПІДСИЛЮЄТЬСЯ ЩОРОКУ

Модернізовані бойові літаки Су-27, МіГ-29, Су-25 та чотири пускові установки ЗРК С-300 уже найближчим часом стануть на бойове чергування стор. 14

РОТА «39-А»,

або День із життя на передовій одного з наших підрозділів, який тримає оборону поблизу Авдіївки стор. 4-5

ЯК УКРАЇНА НАПАЛА САМА НА СЕБЕ *(ВЕРСІЯ ЛАВРОВА)*,

або Для чого Кремль знову використовує на Донбасі випробуваний прийом із «загостренням ситуації» стор. 6

ОСТРІВ ЗМІЇНИЙ У «ПРИЦІЛІ» КРЕМЛЯ

Для втілення своїх задумів у гібридній війні проти України Росія може наважитися на анексію острова Зміїний. Український флот за такого сценарію готовий адекватно реагувати стор. 7

«МЕНІ 54, ВОЮЮ З 2014-го. А ЩО, СИНАМ БІГТИ ПОПЕРЕД БАТЬКА В ПЕКЛО?»

Відслуживши рік за мобілізацією, Сергій Володимирович повернувся додому. Думав, що ніколи й нізащо не повернеться на фронт, але побачив, що ще є сили, а ворог не вступається з нашої землі, й підписав контракт до завершення особливого періоду стор. 8

НЕ ВКЛАДАЄШСЯ У НОРМАТИВ — З'ЇДАЄШ ЖАБУ,

або Як здобувається чорний берет морського піхотинця стор. 10

НОВІ РОЗРОБКИ ОВТ

«ХОРТИЦЯ» — НАДІЙНІ «ОЧІ Й ВУХА» РАДІОТЕХНІЧНОЇ РОЗВІДКИ

Вітчизняні зброярі розробили систему для боротьби з ворожими дронами стор. 12-13

29 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ ВІЙСЬКОВОГО ФІНАНСИСТА

ІЗ 5 МІЛЬЙОНАМИ ВЗДОВЖ ЛІНІЇ ЗІТКНЕННЯ В ПОШУКАХ СВОЇХ

Начфін майор Віталій Карпук подолав не одну сотню небезпечних кілометрів на Сході держави, аби видати військовослужбовцям належне їм грошове забезпечення стор. 17

ПРАВДИВА ІСТОРІЯ

ЯК З УКРАЇНИ РОБИЛИ ОКОЛИЦЮ,

або Міф про «окраїну Російської імперії» стор. 18

УКРАЇНСЬКІ СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦІ В ГОРАХ УЕЛЬСУ

У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ НА МІЖНАРОДНИХ ЗМАГАННЯХ СЕРЕД ПІДРОЗДІЛІВ ВІЙСЬК СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ EXERCISE CAMBRIAN PATROL-2017, В ЯКИХ БРАЛИ УЧАСТЬ БЛИЗЬКО 140 КОМАНД ІЗ РІЗНИХ КРАЇН СВІТУ, УКРАЇНЦІ ПОСІЛИ ДРУГЕ МІСЦЕ

З 13 по 22 жовтня поблизу міста Сенні Брідж проводилися щорічні міжнародні змагання спецпризначенців серед команд британського війська та країн-партнерів. Цьогоріч на них було заявлено 139 команд. У ході цього випробовування понад 80 команд зійшли з дистанції, так і не зумівши подолати всі труднощі переходу та попутних завдань. А от українці не тільки впоралися з усіма складнощами, а й продемонстрували один із найкращих результатів. стор. 3

ГЛАВА ДЕРЖАВИ: «ДОСТРОКОВИХ ВИБОРІВ НЕ БУДЕ...»

Президент Петро Порошенко наголосив, що докладатиме всіх зусиль, аби забезпечувати політичні умови для реформ та інвестицій і узгодженої позиції в трикутнику Президент — Кабінет Міністрів та Прем'єр-міністр — Верховна Рада

«Залишилося менше року до початку планового виборчого циклу з обрання Президента та Верховної Ради. Як я вже вам казав дев'ять місяців тому — ніяких дострокових виборів не буде. Що ми й забезпечили. Цей період до вимушеної паузи в реформах і до ризику зростання популізму кожному з нас треба використати максимально ефективно», — зазначив глава держави у промові на шостому засіданні Ради регіонального розвитку, йдеться на офіційному сайті глави держави.

Президент ще раз подякував Верховній Раді, яка проголосувала освітню, пенсійну реформи, реформу охорони здоров'я. «Буду про це постійно повторювати, тому що це є надзвичайно важлива складова руху вперед», — додав він.

Водночас Петро Порошенко наголосив, що знаходяться політикани, які не просто закликають до дестабілізації та хаосу, а намагаються їх організувати і звести нанівець усі позитивні зрушення, які народ буквально вистраждав за три з половиною роки випробувань. «Нічогісінько в них не вийде. Як не намагаються розхитати ситуацію, вона — не хитається», — зауважив глава держави і додав: «Народ не дає її розхитати. Країна переходить від виживання до розвитку. І ніхто, і ніщо не зупинить наш впевнений рух уперед».

Глава держави також наголосив, що зараз намагається якомога частіше бувати на фронті, щоб мати безпосередній зворотний зв'язок із українськими військовими, які надійно захищають Україну: «Жоден рапорт, жодна доповідь не дає таких можливостей, як пряме спілкування з воїнами. На передовій, на блокпостах. Вони міцно й надійно тримають оборону на лінії зіткнення. Завдяки саме їм Путін переконався, що ззовні Україну не взяти. Тому й стали невід'ємною частиною гібридної війни постійні спроби Кремля підірвати країну зсередини».

«Я ВСЕ РОБЛЮ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ МИРОТВОРЦІ БУЛИ НА ДОНБАСІ»

Під час робочої поїздки до району АТО Президент Петро Порошенко поспілкувався із мешканцями Авдіївки та зазначив, що місто стало символом стійкості українського духу, символом єдності українського народу

«Я буду робити все від мене залежне, щоб нарешті на українську землю прийшов мир. Мир, якого конче потребує Україна», — наголосив Петро Порошенко.

Президент зазначив, що необхідно зробити все для того, щоб примусити агресора вивести окупаційні війська, забрати зброю, артилерію і військову техніку, роззброїти незаконні формування та дати українським військам вийти на кордон.

Він нагадав, що 2015 року виступив із пропозицією щодо миротворців ООН на Донбасі й наголосив, що 2017 року абсолютна більшість країн ООН Україну підтримують.

«Я все роблю для того, щоб миротворці були на Донбасі. І це означає, що на Донбасі припинять стріляти. Це означає, що ми з вами спільними зусиллями принесли мир на Донбас», — сказав він.

За словами Президента, миротворці зможуть взяти під контроль і неконтрольовану ділянку українсько-російського кордону, щоб знову не заходили війська, не завозили боєприпаси, танки. «Щоб авторитет ООН і сила Ради безпеки ООН гарантували нам, що люди зі зброєю більше не будуть обстрілювати ні українських воїнів, ні українських цивільних», — зазначив глава держави.

Президент подякував мешканцям міста, куди останнім часом приїжджають багато іноземних делегацій. «Ви робите надзвичайно важливу справу — формуєте фантастичний образ українців у світі», — додав Петро Порошенко.

Президент зазначив, що другим етапом є повернення українського суверенітету на всю окуповану територію, що є вкрай важливим для Авдіївки. Президент нагадав, як минулої зими місто залишилося без світла, тепла, газу і води. Окупанти розраховували на те, що Авдіївку буде евакуйовано, тож місто перейде до них. «А Авдіївка, навпаки, стала символом українського народу. Кожен намагався зробити те, що від нього залежить: наметове містечко, кухні, місця для обігріву. І з ризиком для життя зробити все можливе, щоб відновити енергопостачання», — нагадав Петро Порошенко. Він нагадав, що відтоді було налагоджено незалежне енергопостачання міста.

Глава держави наголосив на важливості виконання його доручення щодо відновлення інфраструктури Авдіївки. Президент також поінформував про ухвалення Верховною Радою рішень щодо запровадження пенсійної реформи, продовження судової реформи, реформування медичної галузі.

«ВАМ СЬОГОДНІ ВІРИТЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД. ВАС БОЇТЬСЯ ВОРОГ»

Президент Петро Порошенко наголошує, що українська армія повністю змінилася за три роки, а українські воїни є гарантами незалежності Української держави

«Я хочу сказати, що українська армія кардинально змінилася. Ми маємо інше речове забезпечення, харчове забезпечення», — сказав глава держави під час спілкування з підрозділами 72-ї бригади в Авдіївці.

«Та не лише це складає силу українського війська. В першу чергу — це український воїн. Воїн, який воює за свою землю, не віддаючи жодного клаптика ворогу. Воїн, проти якого виявилися неефективними російська пропаганда і технології гібридної війни. Воїн, який демонструє найкращі зразки вірності присязі, мужності і героїзму», — зазначив Петро Порошенко.

«Ви є гарантом незалежності нашої держави. Вам сьогодні вірить український народ. Вас боїться ворог», — сказав глава держави та висловив впевненість, що цю високо поставлену планку українськими воїнами буде втримано.

Петро Порошенко подякував військовослужбовцям славетних 72-ї, 14-ї, 92-ї, 53-ї бригад за блискуче виконання поставлених ним, а також Міністром оборони України завдань, йдеться на сайті глави держави.

«Не лише Авдіївка, але кожна зона вашої відповідальності стала символом цієї мужності. Авдіївську «промку» сьогодні вже не треба перекладати на жодну мову світу. Вона доєдналася до таких символів як донецький аеропорт і багатьох інших позицій, де славетне українське військо утримало свої позиції і продемонструвало славу українського воїнства», — наголосив Президент.

Глава держави нагадав, що славетна історія підрозділу розпочалася ще 2014 року з визволення Маріуполя, яке було розпочато 4-ю ротою 2-го батальйону 72-ї бригади, а українськийський офіцер із позивними «Орел» став всесвітньо відомим.

Президент зауважив, що найближчим часом підрозділи повернуться в місця своєї постійної дислокації, де на них чекають, — на Волинь, у Білу Церкву, Чугуїв, Сєвєродонецьк. «На заміну вам приходять інші бригади, які будуть міцно тримати ваші позиції», — переконаний глава держави.

Президент передав сертифікати для преміювання найкращих військових бригади.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ВИЗНАЧИВ ПОРЯДОК ПОЗБАВЛЕННЯ СТАТУСУ УЧАСНИКА БОЙОВИХ ДІЙ

Статусу учасника бойових дій позбавлятимуть на підставі вироку суду за вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину в районі проведення антитерористичної операції на Сході України.

Постановою КМУ №789 від 18 жовтня визначено, що комісія, яка відповідає за надання статусу учасника бойових дій, позбавляє його за наявності обвинувального вироку суду, що набув чинності. Окрім вчинення злочину, статус учасника бойових дій може бути анульовано при виявленні факту надання недостовірної інформації про участь в АТО, а також подання особистої заяви про позбавлення статусу УБД. Комісія або міжвідомча комісія ухвалює рішення в місячний термін з дня надходження документів. При цьому воно може бути оскаржене в судовому порядку.

Комісія направляє особі, стосовно якої ухвалено рішення про позбавлення її статусу учасника бойових дій, або видає їй письмове повідомлення із зазначенням причин такого рішення і роз'ясненням порядку його оскарження. Посвідчення учасника бойових дій вилучається або визнається недійсним.

Комісія в місячний термін з дня ухвалення відповідного рішення інформує Державну службу у справах ветеранів війни та учасників АТО і структурні підрозділи з питань соціального захисту місцевих адміністрацій за місцем перебування пільговика на обліку про позбавлення його статусу учасника бойових дій.

РОСІЯ НЕ ДОЗВОЛЯЄ КОНТРОЛЮВАТИ ПЕРЕМІЩЕННЯ ТА НАКОПИЧЕННЯ ВАЖКИХ ОЗБРОЄНЬ

Про це під час брифінгу в Міністерстві оборони України повідомив начальник Управління верифікації Генерального штабу Збройних Сил України полковник Андрій Гудзь. За його словами, поточного року Україні спільно з Канадою вдалося провести інспекцію на території Росії, за результатами якої виявлено грубе порушення.

Він повідомив, що Росія без дотримання передбачених процедур розпочала формування 150-ї мотострілецької дивізії загальною чисельністю близько 10 тисяч осіб у складі восьми бойових полків, про що українські представники вже повідомили держави-представники ОБСЄ у Відні під час наради з оцінки виконання воєнно-політичних зобов'язань. Йдеться про наявність закритих зон, куди не був наданий допуск багатонаціональній інспекційній групі.

— Зокрема Росія повністю закрила зону вздовж українсько-російського кордону на глибину 25 кілометрів, — наголосив полковник Андрій Гудзь.

Також він зауважив, що Російська Федерація фактично позбавила країни ОБСЄ можливості контролювати важкі озброєння на власній території та здійснює їхнє переміщення та накопичення з порушенням норм міжнародного права.

Так, йдеться про неможливість контролювати певні категорії озброєнь — бойові танки і літаки, ударні вертольоти, артилерійські системи калібру понад 100 мм, реактивні системи залпового вогню, бойові броньовані машини тощо.

Вадим КОВАЛЬОВ

ОЛЕКСІЙ МОЧАНОВ: СЛІДАМИ ХАРКІВСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

«... я Вам хочу сказати, що це не дві дівчини вбили непричетних людей. Це кожен з нас, хто кричав: «Причина зупинки!!!», «Ваш радар не відповідає нормам!!», «Я маю право не проходити експертизу!!!» створив цю ситуацію. Це кожен, хто ставив лайки і робив репости на відео «ментів розвели», «дaішник, прикол «, і т.д., є причетним до цієї ситуації.

Кожен, хто перевищував і проїжджав на червоне, створюючи ауру безкарності в нашій країні.

Домоглися, тепер нас не можуть зупиняти і фіксувати, як швидко ми летимо.

А чого Ви хотіли? Штраф не оплатити за явне порушення? Тепер платимо кров'ю близьких і друзів. І це тільки один гучний випадок, це відбувається по всій країні кожен день, десятками. Ми самі навчили цьому молодь, самі домоглися безкарності. І тут уже не винен ні Порошенко, ні поліція, а ми самі. І так, на жаль, у всіх сферах, і в усіх інстанціях. І ніхто не врятує, поки кожен сам не стане відповідати за свої дії, і міняти свою свідомість. На жаль, поки в Україні ситуація — темний ліс з подібними наслідками. Мої співчуття рідним і близьким, і задумайтеся кожен! Людей не повернути!

Але завтра на дорозі Ви самі будете вирішувати, продовжувати цю бійню, або все таки...

МИ міняємо країну, не вони»

«МИ ХОЧЕМО ПРИСВЯТИТИ ЦЕЙ МАРАФОН ЛЮДЯМ, ЯКІ НЕ ПОВЕРНУЛИСЯ З АТО, А ТАКОЖ ТИМ, ХТО ЗАРАЗ У ГОСПІТАЛЯХ, ЩОБ ДЛЯ НИХ ЦЕ БУЛО ЯК СТИМУЛ ПІДНЯТИСЯ»

10 УКРАЇНСЬКИХ БІЙЦІВ УЗЯЛИ УЧАСТЬ В 42-МУ МАРАФОНІ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ США, ЯКИЙ ВІДБУВСЯ У ВАШИНГТОНІ. ШЕСТЕРО З НИХ БІГЛИ 10 КІЛОМЕТРІВ, ЧЕТВЕРО ПОДОЛАЛИ КЛАСИЧНУ ДИСТАНЦІЮ У 42 КІЛОМЕТРИ, А ЩЕ ОДИН ВОЇН ЇХАВ НА РУЧНОМУ ВЕЛОСИПЕДІ. УСІ ВОНИ ПІДНЯЛИСЯ НА П'ЄДЕСТАЛ ПОШАНИ

«Вітаю наших воїнів із чудовим результатом на марафоні морської піхоти США. Українська команда здобула десять медалей: п'ять на 10 км забігу, чотири медалі на 42 км і одну на ручному велосипеді. Неймовірно! Пишаємося вами!» — написав на своїй сторінці у Facebook Президент України Петро Порошенко

Численні глядачі завзято підтримували героїв. А над натовпом майоріли українські прапори

Першими на американській землі зустрічали наших героїв представники української діаспори. Дехто подолав сотні кілометрів і приїхав з інших штатів, аби підтримати наших незламних воїнів.

Учасники змагань стартували близько восьмої ранку у різних місцях. Неподалік Капітолія до старту на 10-кілометрову дистанцію вийшли Дмитро Котов, Юрій Дмитренко, Дмитро Блохін, Юрій Писарчук, Павло Солоха, Артем Лукашук і капітан команди Вадим Свириденко. А біля Пентагону (м. Арлінгтон) чекали на стартовий постріл із гармати, аби подолати повну дистанцію — 42-кілометровий марафонський забіг, Микола Рудик, Єгор Терехов, Олександр Маланіч, а також Олександр Чалапчій, який долав дистанцію на спеціалізованому ручному велосипеді. Він повернувся з війни без обох ніг, але не здався і навчився ходити на протезах. Його результат вражає — 3 год. 30 хв. Це не перша перемога кавалера ордена «Народний Герой України» Олександра Чалапчія. Нещодавно він виборов «золото» на «Іграх нескорених».

Численні глядачі завзято підтримували героїв. А над натовпом майоріли українські прапори та синьо-жовті стрічки. Українці бігли не заради перемог і медалей, а за честь Батьківщини та в пам'ять про побратимів, які не повернулися з поля бою.

Фінішували учасники обох дистанцій біля монумента Iwo Jima, присвяченого загиблим у всіх війнах морським піхотинцям США.

— Ми хочемо присвятити цей марафон людям, які не повернулися з АТО, а також тим, хто зараз у госпіталях, щоб для них це було як стимул піднятися, — сказав після фінішу Уповноважений Президента з питань реабілітації поранених учасників АТО Вадим Свириденко.

Юрій Дмитренко

…Усі 10 кілометрів Юрій Дмитренко, про якого ми писали в минулому номері, біг, ні на мить не забуваючи про головного сержанта свого взводу Павла Литвиненка, який загинув 17 березня 2016 року. Саме пам'ять про товариша додавала йому сил та наснаги. Фінішував Юра досить успішно, особливо, якщо брати до уваги, що це його перші в житті 10 кілометрів на протезі. Його результат — 1:11:40.

На дистанції Олександр Чалапчій

Після забігу Юрій написав на своїй сторінці у Facebook: *«Салют, Пашка. Я тут вчора 10 км пробіг. Ага, на протезі. На марафоні, у якому віддають шану загиблим. Так, я буду робити й надалі те, що, на жаль, ти не встиг. Бо вважаю, що це правильно. Вибачай вже, обираю, що робити, на своє вподобання, але, думаю, ти не проти.*

А Андрюха обов'язково стане на ноги. Та він, мабуть, і вижив тільки тому, що ти більшість осколків тієї МОНки взяв на себе. І якось я його затягну на подібний забіг.

Привіт всім хлопцям, передай, що пам'ятаємо. І за тебе сєпарський опорнік хлопці переутюжили з СПГ. А ці 10 км для тебе. Поки тільки 10, але буде більше…»

Наталія ЗАДВЕРНЯК

УКРАЇНСЬКІ СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦІ В ГОРАХ УЕЛЬСУ

На першому етапі «Сталевим» (таку назву мала українська команда. — Авт.) потрібно було висунутись у район застосування, ухвалити щодо цього відповідне рішення, а також сформулювати завдання на ведення спеціальної розвідки. Під час другого етапу змагань наші спецпризначенці виконували спеціальні дії. Розвідувальна група у повному спорядженні подолала водну перешкоду (75м) за температури води 6 градусів. Також наші хлопці провели роботу із розмінування місцевості, надання першої медичної допомоги та організації медичної евакуації. Окремо оцінювалися наведення і корегування вогню артилерійських засобів та дії групи під час бойового зіткнення з противником, штурму і зачистки будівлі, розмінування ділянки місцевості, робота з військовополоненим згідно із Женевськими конвенціями, робота з мас-медіа тощо. Загалом **за 47 із половиною годин група**

Початок на 1-й стор.

Кліматичні та природні умови Кембрійських гір Уельсу — вкрай важкі

з восьми українських військовослужбовців подолала 65 км у вкрай важких кліматичних та природних умовах Кембрійських гір Уельсу (Велика Британія).

З усіма цими завданнями наші земляки впоралися на «відмінно», здобувши найбільшу серед усіх учасників змагань кількість залікових балів — 76. Але через певні недоліки, які були допущені «Сталевими» під час брифінгу, «золото» дісталося британській команді та військовикам із Пакистану (які мали в заліку по 74.3 бала). Слід нагадати, що 2013 року наші спецпризначенці також брали участь у EXERCISE CAMBRIAN PATROL і повернулися тоді із «бронзою».

Подолання водної перешкоди у повному спорядженні

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Ці хлопці одні з тих, хто зараз знаходиться на передньому краї оборони нашої країни

РОТА «39-А»,

АБО ДЕНЬ ІЗ ЖИТТЯ НА ПЕРЕДОВІЙ ОДНОГО З НАШИХ ПІДРОЗДІЛІВ, ЯКИЙ ТРИМАЄ ОБОРОНУ ПОБЛИЗУ АВДІЇВКИ

До однієї з наших позицій, яку вже понад рік утримують бійці підрозділу, приданого бригаді імені Чорних Запорожців, неподалік Ясинуватської розв'язки ми прямуємо крізь ліс. Ранковий осінній ліс зазвичай сповнений різноманітним звучанням: шумлять кронами дерева, деінде скрикне птах чи пробіжить якась звірина. Ліс, по якому я йду, дивлячись у затягнуту камуфльованою курткою спину супроводжуючого бійця, майже помер. Деякі дерева буквально зрізані на висоті приблизно подвійного зросту людини. Стирчать висохлі розкудовчені вгорі стовбури. Час від часу трапляються вщент вигорілі ділянки землі та старі окопи, що вже почали оповзати, розмиті дощами і талою водою. Ми декілька разів змінюємо напрямок руху, переходячи зі стежки на стежку. Рухаємось, орієнтуючись по відомих лише цьому бійцю «вішках». Подекуди вздовж стежки від стовбура до стовбура тягнеться колючий дріт: тут заміновано. Цим, власне, і пояснюється лісова тиша: звірина, навчена гірким досвідом «знімання» розтяжок та сигнальних мін, давно пішла у більш спокійні місця. Єдині гучні звуки тут — це постріли і вибухи. До Ясинуватської розв'язки звідси кілька сотень метрів. По один бік дороги наші позиції, дорога — нейтральна зона, а за нею вже проросійські бойовики

«Підземні міста переднього краю»

Чергова зміна, яка висувається на позиції, вдягає бронезахист, перевіряє зброю і прямує на спостережні пости та в секрети вузькими лісовими стежинами. Цього разу зміну веде сам ротний. Киянин, старший лейтенант на ім'я Володимир очолює підрозділ понад рік — з весни 2016-го, після загибелі від підриву на протитанковому фугасі в районі промзони капітана Петра Карташова, колишнього ротного. Тож заходили в ліс і «відгризали» метр за метром у противника територію бійці саме під командуванням Володимира. Місцевість і специфіку кожної позиції та спостережного пункту офіцер знає до дрібниць. Тому на першому ж опорнику дає «нагаяня» бійця за непродуману ініціативу: там, користуючись нетривалим затишшям, наростили бруствер окопу мішками з піском. Мішки, щоб ви розуміли, — білого кольору.

— Тебе ж тепер без бінокля буде видно навіть сліпому, — ніби і з усмішкою, але серйозно втлумачує офіцер підлеглому. — А якщо потрібно буде сектор стрільби поміняти чи з окопу вискочити? Зможете через цей завал перелізти? Ні? Тож потроху розбирайте демаскуючі елементи....

Та позиції на поверхні, як кажуть, лише верхівка айсберга. Тільки спустившись під землю можна оцінити розмах і масштаб інженерних робіт. Цей ВОП — ціла мережа земляних тунелів, які закінчуються «куполами» СП. У напівтемряві переходів відразу й не зорієнтуєшся, однак піхотинці звично розходяться по постах. На одному із них боєць попередньої зміни закінчує набивати патронами стрічку для ПКМ.

— Усе гаразд, командире. На тому боці трішки пошуміли, то довелось їх заспокоїти, — рапортує він, відставляючи на бік готову до застосування зброю.

Чужі тут не пройдуть…

Обов'язкове прострілювання підходів до наших позицій — необхідність. Адже черговою вогневою провокацією зі своїх позицій бойовики можуть відволікати увагу наших бійців від спроби проникнення на нашу територію їхньої ДРГ. Лісосмуга ж для цього дуже підходить.

«Правила командира прості: я завжди із ротою без жодних преференцій для себе. В окопі з автоматом, на госпроботах, на спортмайданчику. Люди бачать і беруть приклад. Хоча вже й самі давно сформовані особистості»

— Ми тому тут і окопалися, бо цей ліс для бойовиків був, як прочинена хвіртка, якою їхні диверсанти могли заходити до міста. Тому в ході боїв на південно-східних околицях Авдіївки командуванням було прийнято рішення закрити й цю ділянку. От наш підрозділ, отримавши бойове завдання, метр за метром і перекрив цю лісосмугу, а потім заглиблювався далі по фронту, наближаючись до траси Донецьк — Горлівка. Зараз ми стоїмо майже впритул до дороги, — зазначає офіцер.

Поки попередня зміна заварює собі у бліндажі чай, на дорозі, що розділяє наші окопи та позиції бойовиків, з'являється… вантажівка. І повз нас за кілька десятків метрів асфальтом неквапливо проїжджає КАМАЗ із синьою «будкою» для пасажирських перевезень. Це везуть на роботу чергову зміну працівників Донецької фільтрувальної станції.

— Виходить так, що робітники ДФС мешкають на тій стороні — у Донецьку, — каже ротний. — Єдиний придатний шлях до станції — між нашими позиціями. Вода зі станції йде і в Авдіївку, й у Донецьк. Тож коли їде «вахтовка», настає таке собі «водяне перемир'я». Ну й коли проїжджають патрулі ОБСЄ, бойовики перетворюються на «мирних овечок». Кидають автомати і під наглядом міжнародних спостерігачів починають махати лопатами. Мовляв, будують укріплення від злих «укропів». А от як білі джипи наглядової місії зникають за горизонтом, то вони знову починають стріляти.

На іншому опорнику, де зміна вже відбулася, також ведуть інженерні роботи. Поки один боєць стоїть за туреллю ДШК, інший заповзято копає поряд ґрунт — добудовує укриття. Ротний критично оглядає роботу. Потім береться за ручки кулемета і водить стволом з одного боку в інший: амбразура вийшла завелика. Тому він пояснює підлеглим, як її переробити, щоб сектор обстрілу залишився належним, а от отвір бійниці, куди може поцілити ворог, зменшити. Бійці, не припиняючи роботу, розповідають, як саме перекриватимуть та утеплюватимуть новий бліндаж, як робитимуть гідроізоляцію, щоб у період дощів окопи не перетворилися на ями з водою. Командира запевняють, що встигнуть. Звичайно, якщо бойовики не вирішать атакувати.

HR-менеджмент по-армійськи

До слова, спілкуючись із бійцями на позиціях, помічаю одну важливу деталь: солдати не виглядають сумними чи байдужими, як це інколи трапляється через тривале сидіння в окопах. Навіть коли вислуховують командирську нотацію, бо знають, що ротний має рацію. Всі його настанови націлені на збереження життя солдатів. Зазначу, що за рік перебування підрозділу на одному з найгарячіших напрямків втрати особового складу — мінімальні. Є лише «300-ті».

Ротний собака Рапіра допомагає солдату Анатолію Р. утримувати «периметр»

На літньому майданчику «В гостях у Кума» завжди можна випити чаю

Сержант Руслан М. спостерігає за підступами до опорника

Просто неба військовослужбовці облаштували тренажерний майданчик

Ротний жартує, що він як колишній менеджер цивільної компанії застосовує навички з управління персоналом й у своєму військовому амплуа. Та насправді така суміш управлінського і командирського досвіду та особистої харизми дає результат!

— Судіть самі, якби мені було байдуже це все, хіба б я змінив кабінетну роботу із зарплатнею понад 20 тисяч на окопи? — зазначає офіцер. — Але час такий, що треба послужити Україні. Відповідно я намагаюся підібрати і людей з аналогічною ментальністю та образом мислення. Правила прості: я завжди із ротою без жодних преференцій для себе. В окопі з автоматом, на госпроботах, на спортмайданчику. Люди бачать і беруть приклад. Хоча й самі вже давно сформовані особистості з великим життєвим та бойовим досвідом.

HR-менеджмент ротного виявився дієвим: «пасажири» зі схильністю до оковитої або до непотрібних рефлексій на кожен командирський наказ пішли звідси. Втім залишилися бійці, яким офіцер беззаперечно довіряє — й у бою, й у побуті. Нехай у підрозділі є певний некомплект людей, але принцип «Краще менше, та краще» в цьому випадку більш прийнятний. Є люди, які після демобілізації поверталися в роту, укладаючи контракт до кінця особливого періоду. Були й такі, яких шкода було відпускати на заслужений відпочинок. Як, до прикладу, одного з командирів взводу старшину Антона. Ротний зауважує, що той — один із кращих бійців, кого знав особисто. Мужній, відзначений декількома державними нагородами, двічі поранений.

— А знаєш, чому нас деколи називають «39-А»? — запитує офіцер.

Знизую плечима, адже пояснень може бути мільйон.

— Не лише тому, що колись ми належали до 39-го мотопіхотного батальйону. Колеги з інших підрозділів вважають нас нетиповими екс-тербатівцями: і дисципліна на висоті, й воюємо вміло…

Зауважу, що, попри окопний спосіб життя, побут піхотинці облаштували собі зовсім не траншейний. Це друге місцеве правило: можеш і хочеш — зроби. Ініціативу підлеглих ротний завжди скеровував у русло креативності. Так, до прикладу, посеред РОПу влітку з'явився спортивний майданчик. Користуючись паузами у боях, дорослі дядьки заходилися підтягувати животи і накачувати м'язи.

Ну а заклад «В гостях у Кума» (так бійці жартома називають трикімнатний бліндаж-кухню старшини роти) взагалі став чимсь на кшталт місцевого джентльменського клубу.

Сам «Кум» (це позивний старшини підрозділу прапорщика Юрія С.) того дня керував процесом побудови польового лазне-прального пункту. На будівництві «гарували» всі вільні від служби на постах і навіть ті, що тільки-но змінилися. Ще б пак! Помитися з комфортом хочуть усі.

— Хлопці певний час теревенили, що треба митися по-людськи. Але так, щоб взятися до будівництва, духу ні в кого не вистачало. Літом рятувалися душовими кабінками, — говорить прапорщик. — Командир, кілька днів послухавши різні пропозиції, зрештою «дав відмах»: будуємо лазню! Але якщо за визначений період не побудуєте — начувайтесь! Але ж якщо вже робити — то на совість. Викопали землянку, накрили від обстрілів, поставили буржуйку з камінням, обшили стіни кошмою, вивели вентиляцію. У передбаннику стоятиме пральна машинка. Воду до неї підвели зі спеціального бака. А електрику даватиме окремий бензогенератор. За один захід зможуть помитися й попрати речі п'ять-шість бійців. Що при нашому ритмі служби цілком достатньо.

Близько до обіду від окопів стало чути стрілянину. З'ясовується, бойовики дали в наш бік кілька черг з кулемета…

Про «диванно-бліндажних експертів» та логістику

Коли все вщухає, бійці нарешті віддають належне старшинській кухні. На обід того дня був борщ із м'ясом і макарони з тушонкою. Запросили і нас. Готує «Кум» дійсно смачно. У його бліндажі є окрема «комора» для зберігання продуктів. І полиці в ній не порожніють.

— Зауваж, що готується усе це з того, що видається на армійському продскладі. Волонтерських «балабасів» майже немає, — зазначає ротний. — І нам цього вистачає! Я, до слова, щиро не розумію тих, хто експертно строчить у соцмережах, що ми тут, на передовій, досі «голі, босі й нещасні». Часом це так допікає, що вступаю в дискусії, сперечаюся. Люди в тилу чомусь не хочуть бачити позитивні зміни. Нехай вони локальні. Через мої зауваження опоненти називають мене «диванним воїном». Еге ж! Я тоді відсилаю їм фото з бліндажа чи щось таке. Зазвичай, після цього в моїх опонентів дещо зменшується запал огульно критикувати.

Офіцер доводить, що армійська логістика може працювати, якщо командування її контролює. І не лише командування, а й рядові бійці за це вболівають і вчасно цікавляться: «А де те, що нам належить?»

— Хочеш вчасно все отримувати? Не лінуйся, пиши заявки, смикай тиловиків, — говорить «Ява». — Не дозволяй їм украсти бодай банку тушонки. Ви думаєте в нас не було злодійкуватих типів? Були! Вирахували і так надавали по руках, що тепер забезпечення більш-менш працює, як належить.

Утім, вважає старший лейтенант Володимир К., конструктивна співпраця армії та волонтерів на даному етапі залишається необхідною. Є окремі сегменти, які держава ще не може забезпечити, бо бракує коштів або ж таких предметів немає в номенклатурі, яка закуповується централізовано. Як, приміром, ланцюги до бензопил. Деревина, з якої будуються бліндажі й шанці, по суті, росте поруч. Але уламки та кулі, що застрягли у стовбурах, буквально за лічені дні виводять інструмент із ладу.

Рапіра

З обіду і до вечора напрочуд тихо. Ворожі стволи мовчать. Навіть із сусідньої «промки» не долинають звуки бою. Отже, всі бійці, які мають на це право, «добирають» відпочинку. Як кажуть, по 120 хвилин на кожне око. Хтось чистить зброю. А старшина клопоче біля лазні. А коли сутеніє, ротний дає команду супроводити нас у зворотному напрямку.

— Вибачте, — каже, — але вночі на позиціях залишити не можу. Такий порядок.

Назад через ліс ми йдемо із сержантом Русланом із позивним «Шаблезуб». Поряд із ним тропою біжить ротний собака на кличку Рапіра — загальна улюблениця і помічник бійців.

— Ми її підібрали цуценям, — розповідає солдат. — Наша рота тоді супроводжувала протитанкові гармати МТ-12, от і назвали Рапірою. Виросла справжнім фронтовим собакою: марно не гавкне, а от на чужих реагує миттєво. Виходить зі зміною на пости. А якщо чергує із нами в окопах, то кращого сторожа годі знайти. По ній можна орієнтуватися, чи є хтось не наш поблизу, чи ні.

Боєць розповідає, що попередник Рапіри загинув від кулі снайпера бойовиків. Ворожий стрілець «розважався»: не вбив тварину відразу, а всадив у неї раз по раз декілька куль. Стрільця-нелюда тоді «вгамували», але чотирилапого товариша втратили.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

Бойовики НЗФ на Донбасі активно готуються до чергового загострення ситуації

ЯК УКРАЇНА НАПАЛА САМА НА СЕБЕ (ВЕРСІЯ ЛАВРОВА),

АБО ДЛЯ ЧОГО КРЕМЛЬ ЗНОВУ ВИКОРИСТОВУЄ НА ДОНБАСІ ВИПРОБУВАНИЙ ПРИЙОМ ІЗ «ЗАГОСТРЕННЯМ СИТУАЦІЇ»

За останній тиждень, за повідомленнями штабу антитерористичної операції (АТО), діючі на окупованих теренах українського Донбасу бойовики окупаційних формувань збільшили кількість обстрілів позицій українських військ та збройних провокацій, причому — із застосуванням важкого озброєння. Минулого тижня ворог стріляв не тільки з 82-мм та 120-мм мінометів, у його передових порядках знову з'явилися бойові броньовані машини (ББМ), зокрема бойові машин піхоти (БМП) та танки, а в найближчому тактичному тилу були виявлені нові замасковані позиції для ствольної та реактивної артилерії (що, до речі, нещодавно неодноразово фіксувала спостережна місія ОБСЄ, наприклад, у період з 09.10.17 по 15.10.17)

Нагадаємо, нещодавно командування окупаційного контингенту провело серію широкомасштабних навчань ротно-батальйонного рівня із підрозділами окупаційних формувань. Проходили вони із бойовою стрільбою та під контролем і керівництвом російських кадрових військовиків (переважно зі складу військ Південного військового округу та 8-ї загальновійськової армії Збройних сил Російської Федерації).

Окрім того, за даними групи «Інформаційний спротив» (ІС), для забезпечення терористичної діяльності частин і з'єднань «1-го АК ДНР» і «2-го АК ЛНР» протягом останнього тижня з території Росії було доставлено близько 2000 тонн паливно-мастильних матеріалів через залізничну станцію Ровеньки та більше як 300 тонн боєприпасів (переважно мінометних та артилерійських) через залізничну станцію Суходільск.

Тож можна припустити, що окупанти та їхні місцеві поплічники готуються до чергової ескалації бойових дій у районі АТО…

У зв'язку з усією цією агресивною лихоманкою бойовиків виникає цілком логічне і актуальне питання — навіщо агресору найближчим часом потрібне загострення на Донбасі? Адже, попри всі його нещодавні воєнно-політичні маневри включно із «геніальною ідеєю» щодо міжнародних миротворців безпосередньо на лінії розмежування, ситуація жодним чином не змінюється. Санкційний зашморг не послаблюється, більше того — є тенденція до ще більшого його затягування. Осуд за агресію проти України та, відповідно, ізоляція з боку міжнародної спільноти лише посилюється. А головне — «русофобська хунта» в Києві, попри різного роду «Шатуни», все ніяк не впаде і навіть має нахабство цілком серйозно розглядати можливість отримання летальної оборонної зброї від своїх іноземних союзників. До того ж у далекій та «споконвіків православній» Сирії, де російська авіація без розбору рівняє з піском мирних мешканців та квартали міст і сіл, у кремлівських вождів також намітились не досить приємні для них речі… Насамперед у сенсі воєнної поразки.

Активні бої на Сході країни із жертвами та втратами також є доречними для Кремля в контексті розхитування соціально-політичної ситуації всередині України

Насправді таких причин може бути декілька. Наприклад, уже давно помічено, що як тільки наближається чергове засідання тристоронньої контактної групи по Донбасу, в бойовиків НЗФ на окупованих територіях починається «бойова сверблячка». Воно й зрозуміло, адже військова активність досі є, окрім питання заручників, чи не єдиним предметом торгу, або краще сказати — «козирем» у рукаві окупаційної адміністрації, завдяки якому вона може щось «вимагати» від нинішньої української влади. Решта питань уже давно не належать до сфери їхніх можливостей. Шантаж та погрози активізувати бойові дії (чого прагне уникати нинішнє політичне керівництво нашої країни, адже конфлікт триває саме на український території) — улюблений прийом ведення перемовин з боку Кремля і його донбаських посіпак на такого роду засіданнях.

Існує ще досить очевидна причина чергового загострення ситуації на Донбасі руками маріонеток Кремля. Це чергова спроба путінського режиму маневрувати на міжнародній арені задля того, аби звинуватити нинішнє воєнно-політичне керівництво України в агресивності (недотриманні перемир'я) і бажанні «продовжувати війну» за будь-яких обставин. Для цього треба небагато — спровокувати відповідним чином українські війська на якісь активні дії та втягнути їх у серію жорстких бойових зіткнень. А потім залишається суто «технічні нюанси», а саме — виставити українську владу за допомогою прийомів інформаційно-психологічної війни як «ініціатора продовження війни». Це своєю чергою дозволяє Кремлю апелювати до міжнародної спільноти в питанні тих же санкцій, які чим далі, тим більше міцніють та кам'яніють. Бо виходить, що втрачається сенс їхнього запровадження, адже виявляється, що карати Кремль майже немає за що, а бої — ініціатива київської «хунти». Саме так треба розцінювати той факт, що чергове загострення на Донбасі якимось дивним чином майже завжди співпадає з демаршами Міністерства закордонних справ Росії стосовно «агресивної політики Києва на Донбасі». Ось вам приклад: нинішнє зростання рівня войовничості проросійських бойовиків на окупованих територіях співпало із черговою «гучною» заявою міністра закордонних справ Росії пана Лаврова, й раніше відомого своїми нахабнобрехливими заявами та промовами. Але цього разу пан Лавров перевершив навіть свої попередні «досягнення». Як повідомила інформаційна агенція УНІАН, 16 жовтня, виступаючи під час Всесвітнього фестивалю молоді й студентів у Сочі, він заявив, що «…ця частина Донбасу (маються на увазі окуповані навесні 2014 року території Донбасу. — Авт.) не нападала на решту території України. На них напали. Напали, оголосивши їх терористами. Так не буває, вони ж не хотіли нічого, крім того, щоб їх не чіпали…»

До того, що такими регулярними заявами офіційна особа сусідньої країни майже регулярно і прямо втручається у внутрішні справи України, всі, схоже, звикли. Але в даному випадку пан Лавров «відзначився особливо», адже в цій заяві він опосередковано відмовляється визнавати суверенітет України над Донбасом, хоча раніше він та господар Кремля публічно заявляли і нині продовжують це робити, що Донбас, це — Україна. Очевидно, що в даному випадку пан Лавров був просто вимушений вдатися до особливого цинізму та нахабства, звинувативши владу сусідньої країни в нападі на частину власної території (що само по собі виглядає, як цілковитий ідіотизм). Річ у тому, що Кремлю на міжнародній арені вже не просто не вірять, а починають відверто глузувати з його вивертів… І часу, аби «змінити ситуацію» в цій сфері в керманичів Кремля дедалі менше, адже організовані ними на окупованих теренах українського Донбасу фейкові «народні республіки» вже нестримно летять туди, де їм справжнє місце — на дно, особливо напередодні зимових холодів. А нові санкції у вигляді обмежень, накладених на російську банківську систему за небажання Кремля це визнавати і опосередковану незгоду із введенням миротворчої місії на Донбас, вже не за горами. Одночасне загострення на фронті із нібито ініціативними обстрілами з боку ЗС України і чергові «пояснення» пана Лаврова про «напад України на саму себе» — це елементи одного й того же плану, суть якого «зніміть санкції, ми тут ні до чого…»

Ну і третя причина також очевидна. Активні бої на Сході країни із жертвами та втратами також є доречними для Кремля в контексті розхитування соціально-політичної ситуації всередині України. Чим, власне, сьогодні й займаються певні внутрішньоукраїнські політичні сили. Про що 16 жовтня заявив і Президент України Петро Порошенко, виступаючи на засіданні Ради регіонального розвитку. Зокрема він наголосив, що головною загрозою для України є російське військо, яке «…нависає по всій лінії кордону з Росією», а ось всередині країни «…все чіткіше кристалізується загроза анархії і отаманщини». Звісно, що чергове загострення на східному фронті на Донбасі діє в унісон із цими загрозами…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ОСТРІВ ЗМІЇНИЙ У «ПРИЦІЛІ» КРЕМЛЯ

ДЛЯ ВТІЛЕННЯ СВОЇХ ЗАДУМІВ У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ ПРОТИ УКРАЇНИ РОСІЯ МОЖЕ НАВАЖИТИСЯ НА АНЕКСІЮ ОСТРОВА ЗМІЇНИЙ. УКРАЇНСЬКИЙ ФЛОТ ЗА ТАКОГО СЦЕНАРІЮ ГОТОВИЙ АДЕКВАТНО РЕАГУВАТИ

Острів Зміїний завжди викликав підвищену зацікавленність з боку сусідніх держав

Чомусь в українському інформаційному просторі не надто часто висвітлюються питання захисту національних інтересів та оборони держави з морського напрямку. А даремно. У нас агресія триває не тільки на суходолі. Вже більше трьох років під провокаційним натиском російського флоту перебуває північно-західна частина Чорного моря і виключна морська (економічна) зона України

Захоплення бурових платформ «Чорноморнафтогазу» на Одеському газовому родовищі, неодноразові обстріли літаків та кораблів ВМС України і постійні провокаційні дії російських кораблів у зоні відповідальності українського флоту свідчать про очевидні речі. Росія веде цілеспрямовані агресивні дії проти України для того, щоб повністю заблокувати розвиток нашої країни як морської держави та взяти під свій контроль окремі райони Чорного моря. Приклад — виключна морська (економічна) зона України — акваторії загальною площею приблизно 73 тис. кв. км, на які відповідно до міжнародного морського права поширюються суверенні права України.

Деякі військові експерти навіть схиляються до думки, що для втілення своїх задумів Росія могла б наважитися на захоплення острова Зміїний, адже агресор ніколи не відмовлявся від планів експансії. Слідом за захопленням бурових установок та газових родовищ анексія Зміїного є наступним кроком до відрізання Одеси і українських портів Южного та Чорноморська від морського сполучення. Можлива анексія острова російськими «зеленими чоловічками» і створення там так званої військово-морської бази, яка буде забезпечувати можливість патрулювання і вільного плавання російських військових кораблів, призведе до того, що Україна практично втратить весь доступ до моря. Думаю, не варто пояснювати, що стане з економікою, коли буде заблоковано морське судноплавство і роботу наших портів, оскільки Росія унеможливить повноцінне проходження вантажних суден у теперішніх обсягах. Для агресора це реальний шанс завдати удару по українські економіці, стан якої останнім часом є принаймні стабільним та навіть спостерігається певний розвиток.

Враховуючи віддаленість Зміїного від материкової України, а він розташований за 35 км на схід від узбережжя Одеської області, є всі підстави стверджувати, що без підтримки із суходолу нашим прикордонникам буде вкрай важко реагувати на операцію російських військових.

> *Розгортання сил та засобів і посилення угруповання військ на Зміїному ще з початку гібридної війни Росії проти України є важливим рішенням*

Командування національного флоту чудово розуміє всю важливість захисту цього стратегічного напрямку. Тому розгортання сил та засобів і посилення угруповання військ на Зміїному ще з початку гібридної війни Росії проти України є важливим рішенням.

— На Зміїному постійно перебуває підрозділ морської піхоти ВМС України зі штатним озброєнням. Бійці постійно беруть участь у навчаннях, метою яких є забезпечення охорони морського кордону в разі ускладнення обстановки навколо острова. Приміром, «чорні берети» за підтримки літальних апаратів морської авіації здійснюють десантування на берег, відпрацьовують завдання із швидкісної стрільби, тактичного пересування, організації інженерного обладнання, маскування бойових позицій, оборони та охорони місць розташування і протидії висадці ворожого десанту. Тобто моделюють усі можливі варіанти розвитку подій у разі виникнення кризових ситуацій поблизу острова Зміїний та безпосередньо на ньому. Такі важливі заходи потрібно неодмінно проводити і надалі, — розповідає начальник відділу морської піхоти командування ВМС ЗС України полковник Сергій Татарковський.

Крім того, вже зроблені відповідні кроки щодо підсилення боєготовності екіпажів кораблів флоту підрозділами морської піхоти під час патрулювання визначених районів Чорного моря. Особливо акцентують увагу українські військові моряки на посиленні оборони й захисту підступів до острова Зміїний.

Разом із тим, визначений комплект сил бригади надводних кораблів ВМС забезпечує військову присутність у цьому морському районі. Високу ефективність роботи поблизу острова також можуть продемонструвати і малі броньовані артилерійські катери. Що важливо, наші кораблі готові адекватно реагувати на можливі провокаційні дії росіян.

До того ж екіпажі українських військових кораблів отримують чудову можливість вдосконалити свій морський вишкіл. Як зазначають моряки, вони вчаться маневрувати та ухилятися від умовних атак противника, проводять низку корабельних бойових навчань, зокрема комплексне застосування засобів ППО корабля при відбитті ворожих ударів у ході виконання бойових вправ, ведуть бій з кораблем противника, практичні дії при відбитті нападу маломірних швидкісних засобів, що атакують з різних напрямків, організацію універсальної оборони на переході морем. І такі заходи, на їхнє переконання, тільки сприяють підвищенню рівня боєготовності. Також особовий склад наших кораблів відпрацьовує заходи протипідводнодиверсійної оборони на незахищеному рейді та вчиться відбивати атаки ворожих підводних диверсантів.

Очевидно, що така діяльність українських ВМС дуже дратує росіян. Агресор розуміє, що легко острів Зміїний не захопити.

Віталій ПАНЧИШИН

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Аарон Корева

Захоплення острова Зміїний і його подальше використання як військової бази для дестабілізації Одеси і перешкоджання морській торгівлі, яку веде Україна в Чорному морі, можна вважати одним із реальних кризових сценаріїв війни Росії проти нашої держави.

Про це йдеться в публікації колишнього політичного радника екс-міністра закордонних справ Швеції Карла Більдта Аарона Кореви на сайті аналітичного центру «Атлантична рада» США.

Експерт переконаний, що Росія не відмовилася від планів подальшої агресії стосовно України. Захоплення Зміїного, вважає шведський аналітик, стане наступним кроком Росії після взяття під свій контроль українських бурових платформ у Чорному морі неподалік Одеси. За його словами, таким чином, Україна буде обмежена у доступі до моря, оскільки Росія вже контролює Крим і газові родовища між півостровом і островом Зміїний.

— Для захоплення Зміїного можуть бути використані російські військові без розпізнавальних знаків під виглядом так званих одеських або бессарабських борців за свободу, нібито «незадоволеного» місцевого населення. Після їхньої появи на острові Росія може спорядити туди «гуманітарні конвої» і «громадських активістів» під прикриттям кораблів російського флоту з Криму для «закріплення результату» та «легітимізації» анексії. Надалі Зміїний можуть перетворити на військово-морську базу, з якої окупанти перешкоджатимуть судноплавству в цьому регіоні, — вважає Аарон Корева.

МІСТ ДОВЕДЕТЬСЯ РОЗБИРАТИ: В РОСІЇ ВИНЕСЛИ ВИРОК КЕРЧЕНСЬКОМУ МОСТУ І ПОЯСНИЛИ, ЩО В НЬОМУ НАСПРАВДІ НЕ ТАК

У керченського моста від самого початку були погані перспективи. Сьогодні майбутнє «глобального путінського будівництва» взагалі на межі катастрофи.

Фахівці говорять не тільки про колосальну шкоду довкіллю, а й про те, що деякі конструкції неабияк просіли, і це тоді, коли будівництво ще далеко не на завершальній стадії.

Російська правозахисниця Олена Васильєва заявила, що скоріше за все міст завалиться вже цієї зими — провалилися дві платформи. Поки їх не відновили.

«Але народ Росії не розуміє, що там — розлом земної кори, дна, як такого, немає, це мул. Як ці платформи там закріплюють — не розуміють навіть геологи, що досліджували кору Землі в цьому місці», — написала в Facebook Васильєва.

У цьому місці ніхто не наважувався будувати міст з багатьох причин, тут відбувається так зване переміщення кори, амплітуда коливання становить до 20 см у рік.

«Крім того, будівництво моста не погоджено з Україною, а це порушення міжнародних норм», — продовжила правозахисниця.

Вона вважає, що, як тільки РФ добудує міст, від України до суду Гааги відразу піде позов, і міст так чи інакше все одно доведеться розбирати.

Також, за її словами, у Криму відбувається засолювання посівних площ, і для того, щоб ці землі знову були придатні для сільськогосподарських робіт, знадобиться принаймні 20 років на їх зрошування.

«МЕНІ 54, ВОЮЮ З 2014-го. А ЩО, СИНАМ БІГТИ ПОПЕРЕД БАТЬКА В ПЕКЛО?»

ВІДСЛУЖИВШИ РІК ЗА МОБІЛІЗАЦІЄЮ, СЕРГІЙ ВОЛОДИМИРОВИЧ ПОВЕРНУВСЯ ДОДОМУ. ДУМАВ, ЩО НІКОЛИ Й НІЗАЩО НЕ ПОВЕРНЕТЬСЯ НА ФРОНТ, АЛЕ ПОБАЧИВ, ЩО ЩЕ Є СИЛИ, А ВОРОГ НЕ ВСТУПАЄТЬСЯ З НАШОЇ ЗЕМЛІ, Й ПІДПИСАВ КОНТРАКТ ДО ЗАВЕРШЕННЯ ОСОБЛИВОГО ПЕРІОДУ

Жовтень 2017-го. Піски. Фронтовий автомобіль мчить роздовбаною дорогою. На годиннику восьма вечора, попереду — суцільна темрява. Їхати зі світлом вкрай небезпечно. Увімкнеш хоч на мить, тут же засічуть і розстріляють. Зрештою, ворог зовсім поруч.

Раптом на нічній дорозі спалах світла, ще один, іще… Часу на прийняття рішення небагато. 54-річний старший солдат Сергій Грищенко, водій протитанкового кулеметного взводу, витискає акселератор до упору. Він добре знає: щойно пригальмує і озирнеться — отримає ворожий «привіт», якщо ж буде гнати на великій швидкості, то, може, й пощастить. Із усіх боків чуються постріли. Стріляють прицільно. На максималці авто ледь чіпляється за дорогу. Скинув газ — маневр, розворот, знову маневр… Досвід допомагає: за три роки війни водій став справжнім асом.

Аж раптом горизонт почав нахилятись — автомобіль на повному ходу влетів у яму від міни.

— В обід її ще не було! — встигає крикнути Сергій.

Він і справді знає фронтовий шлях як свої п'ять пальців. Але ж якраз перед поїздкою завершився черговий обстріл, який наробив нового лиха. Потрапивши в яму, машина перекидається. Кілька ударів, темрява на пару секунд, потім крики — різкі, нецензурні. «Лаються, значить, живі», — промайнуло в голові.

В той день усі залишились живими, лише Сергій Володимирович отримав травми. Хоч і досить серйозні, запевняє, що викарабкається швидко.

Заходимо до палати, коли чоловік завершує телефонну розмову з дружиною, вимикає і демонструє сильно пошматований мобільник:

— Уявляєте, я до операції готуюсь, а йому хоч би що!

Травмі менше десяти днів, а чоловік жартівливо заявляє, що до весілля все заживе. У свої 54 Сергій Володимирович більш ніж досвідчений фронтовик — воює з 2014 року. Каже, як почалася війна, одразу пішов до військкомату. І, як би не відговорювала дружина, що б не казала про те, що він у свої роки вже старий для героїчних вчинків, твердо стояв на своєму.

«Боєприпаси возити — сумнівне задоволення. От залетить міна в машину — і все. Але хто ж про таке думає? Ніколи не думав, що робитиму такі маневри на машині і розганятимуся до такої швидкості. Тут точно не до правил дорожнього руху»

— А що, синам бігти поперед батька в пекло? — жартома коментує й додає: — Та що їх, тих жінок, узагалі слухати? Спочатку я пішов за мобілізацією, і нічого, що на той момент уже був досить дорослим чоловіком. Навпаки, маю досвід, знання, мотивацію. Я ж не за адреналіном пішов, як багато хто з молодих хлопців, а країну захищати. І не за грошима. Бо скільки коштує готовність померти?.. Я практично все своє цивільне життя працював водієм, то й на війні отримав відповідну спеціальність.

Фронтова географія чоловіка вражає: супроводжував колони на Донецький аеропорт, був у Дебальцевому… Відслуживши рік за мобілізацією, повернувся додому. Думав, що ніколи й нізащо не повернеться в те пекло. Та хіба всидиш на місці, коли юнаки гинуть? Побачив, що є ще сили, і 7 грудня, одразу після армійського свята, підписав контракт до кінця особливого періоду. Потрапив у ту саму бригаду й знову на першу лінію оборони: Зайцеве, Торецьк, Піски… Сергій Володимирович говорить, що йому не раз доводилось ремонтувати авто під обстрілами.

Старший солдат Сергій Грищенко

— Та й боєприпаси возити — сумнівне задоволення, — жартома каже Сергій. — От залетить міна в машину — і все. Але хто ж про таке думає? Найстрашніше було в Зайцевому. Прильоти там були постійні, навіть удень. Ніколи не думав, що робитиму такі маневри на машині і розганятимуся до такої швидкості. Тут точно не до правил дорожнього руху.

— Скільки кілометрів уже намотали фронтовими дорогами? — запитую водія.

— Ой, дуже складне запитання… Навіть не намагатимусь порахувати…

В нього знову дзвонить телефон. Хтось із багатьох бойових побратимів, кожному з яких його тепер не вистачає, запитає про здоров'я, а він більш ніж щиро скаже, що сумує…

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«ТЕПЕР У МОЇХ ВЕНАХ ТЕЧЕ КРОВ 12 ДНІПРЯН»

БІЙЦЮ, ЯКИЙ ПІДІРВАВСЯ НА РОЗТЯЖЦІ, ПЕРЕЛИЛИ П'ЯТЬ ЛІТРІВ ДОНОРСЬКОЇ КРОВІ

У нього, здається, не було жодного шансу. Розтрощені ноги, осколки по всьому тілу, без перебільшення, критична крововтрата, шок… Та, здається, Юрій Рудий, боєць гірсько-штурмової бригади, — наочний приклад того, що «народився в сорочці». Підірвавшись на розтяжці, він зумів на пошкоджених ногах якнайдалі відбігти від ворога. Вже потім упав і втратив свідомість. Допомогли побратими. Якби не вони, Юрію б точно не жити. Джгути наклали швидко і професійно.

За кілька годин після поранення Юрій уже був у Дніпровському шпиталі. Бійця доставили в надважкому стані. Щоб урятувати життя українському воїну, медики перелили йому п'ять літрів крові — дванадцять донорських пакетів. Це було єдиним шансом на порятунок. Тепер Юрій постійно жартує, що в його венах тече кров 12 дніпрян.

— Юрія привезли одразу з місця бою, — говорить Сергій Риженко, головний лікар Дніпропетровської обласної лікарні ім. Мечникова. — В такій ситуації немає кращих ліків за кров. Саме вона й урятувала чоловікові життя. Донорські пакети в нас завжди напоготові. Після стабілізації стану Юрія санітарним літаком «Віта» відправили до Вінницького госпіталю. Далі за його життя боролись уже там.

Боєць гірсько-штурмової бригади Юрій Рудий

Знайомлюсь із Юрієм вже у Вінниці, в палаті хірургічного відділення. Хоч чоловік щойно переніс чергову операцію, він і не думає впадати в розпач та депресію.

— Каюсь, винен, — починає розповідати про фатальний день Юрій і жартома піднімає руки догори. — Мабуть, трохи розслабився і втратив пильність, а на війні цього ніяк не можна допускати. Я вже півтора року на фронті, сотні разів розчищав територію, а тут — на тобі. Все трапилось в останні дні вересня в районі Попасної. Я готувався заступити на пост, пішов перевірити територію, і за п'ять хвилин до початку чергування спрацювала ворожа розтяжка. Вибух був дуже потужний, мене відкинуло метрів на десять. Не знаю, де я взяв сили, але рвонув звідти чимдуж. Коли впав, підбігли товариші, допомогли. Якби не вони, мені точно був би капець. Взагалі-то мені завжди щастило, були десятки ситуацій, коли дивом рятувався. Хоча, якщо розібратися, то й зараз могло б бути значно гірше…

Юрій — корінний киянин. Йому на початку листопада виповниться 54. Каже, що на фронт пішов тоді, коли, здавалося, всі карти вже зіграно. На запитання, чим займався до цього, жартома відповідає:

— Гроші витрачав. Багатьом раджу йти на контракт, — додає Юрій. — От хіба мені даси 54 роки? Я ж на війні скинув років 20, принаймні морально. Тут адреналін, поряд надійні хлопці. От вилікуюся й знову на фронт поїду. Серйозно кажу.

Вінницькі військові медики дають оптимістичні прогнози щодо стану пацієнта. Кажуть: головне — це позитивний настрій, а цього Юрію не позичати.

— Було дуже багато осколків, причому деякі з них досить великі. Ось бачите, білий колір півтора на півтора сантиметра, це й є осколок, — демонструє знімок завідувач операційного блоку Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону Артем Шамін. — Більшість осколків я вже подіставав, досить непросто це було зробити в колінному суглобі та гомілці. Загалом стан пораненого зараз уже можна назвати задовільним. Ось-ось буде ходити за допомогою милиць. Однак полікуватися треба ще з півроку, а тоді вже й бігати почне.

— Які ще півроку? — перебиває Юрій медика. — Я хочу швидше. Мені ж треба фронтовим товаришам подякувати. Та й воюватиму тепер за дванадцятьох.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

«НА ДОНБАСІ Я ЗНАЮ КОЖНУ ДОРОГУ, ПОЛЕ І ЛІСОСМУГУ»

СЕРЖАНТ ПОРОХНЯ НАКОЛЕСИВ ФРОНТОВИМИ ДОРОГАМИ НЕ ОДНУ ТИСЯЧУ КІЛОМЕТРІВ

Сержант військової служби за контрактом Олександр Порохня

50-річний уродженець Гостомеля, що на Київщині, Олександр — водій підрозділу цивільно-військового співробітництва ЗС України. На Донбасі він — із першого дня протистояння з ворогом. Спочатку як волонтер, хоча й не любить, коли його так називають, а потім як боєць одного з добровольчих батальйонів. Контракт на проходження військової служби він уклав цього року

Його непосидючість закладена, напевно, на генетичному рівні. Принаймні він сам про себе каже, що є одвічним «відрядженим». Усе життя в русі, на колесах. Змалку — із батьком, який працював водієм, на машині. Ну а подальша біографія сержанта взагалі варта книги. Ще у школі разом із товаришем планував вступати до суворовського училища в Києві, та іспити провалив. Утім до війська таки потрапив, служив на Північному флоті, а звідти… опинився в Афганістані! З ДРА повернувся 1989 року і певний період працював у пожежній охороні в рідному місті, а ще на заводі «Антонов». І за декілька років до розвалу Союзу мав перший досвід переслідування за проукраїнські погляди. На заводі він виточив з металу невеликий тризуб. Працюючи пожежником, носив його на лацкані форменої куртки. Скільки начальство не тиснуло і не погрожувало переслідуванням КДБ — не зняв!

А після роботи вогнеборцем він вступив на навчання до Київського річкового училища й став третім помічником капітана річкового судна, ходив по Дніпру.

Сам сержант каже, що його патріотичність закладена в гени ще в добу козаччини.

— Я свій рід знаю до сьомого коліна, — говорить Олександр. — Був на Січі полковник Порохня, характерник на прізвисько «Вітер». Коли Катерина ІІ розганяла козацьку Січ, він не покинув побратимів, пішов на конфронтацію з імперцями. І за те, що козак не зрікся своїх ідеалів, йому відтяли голову. Напевно, від нього і успадкував оце відчуття, яке підштовхує мене до людей, до справедливості й до боротьби зі злом у різних проявах.

Олександр Порохня тяжіє до аналітичного мислення та філософських роздумів. Тому друзі іноді називають його «Філософ». Він вважає своїм життєвим призначенням гуртувати людей у складні моменти, забезпечувати їм гідні умови для життя і боротьби, надихати і допомагати встояти у складні моменти. Можливо, саме тому він волонтерив на Майдані та на початку АТО.

— Коли солдат не голодний і в нього є все необхідне для життя, він думає лише про первинне своє завдання — бити ворога, — говорить Олександр. — Тому на початку війни, коли у війську було проблемно з усім, я скористався своїм умінням переконувати і знаходити потрібних людей, які були здатні допомогти армії. І це не волонтерство, а логістика, якої тоді не було. А вже зараз, коли сам одягнув однострій, я бачу, що за три роки багато змінилося на краще.

Коли ти «летиш» за кермом із швидкістю за сотню по передньому краю, а в кузов твоєї машини клацають кулі, починаєш розуміти термін «фронтові дороги»

Повоювати Олександру Порохні довелось не лише в горах Афганістану. Разом із добровольцями він був у Пісках під ДАПом у найгарячіші дні оборони.

У своїй водійській практиці найекстремальнішим вважає період, коли воював у 11-му тербаті та підрозділі ДУК.

— Саме тоді термін «фронтові дороги» перестав бути просто літературною формою, — каже він. — Коли я займався поставкою автотранспорту на фронт, багато хто дивувався, чому у військових автівки так швидко виходять із ладу. Але коли ти сам «летиш» за кермом із швидкістю за сотню по передньому краю, а в кузов твоєї машини клацають кулі, починаєш розуміти, чому.

Під час виходу з дебальцівського плацдарму, машина, якою керував Олександ Михайлович, потрапила під вогонь снайпера противника.

— Вогонь вівся не по пасажирах, а по машині, яку вони хотіли зупинити посеред траси, а потім «переклацати» нас одного за одним. Єдиний вихід був — «втопити» педаль газу і вихляти з боку в бік на заледенілій трасі. Гнати за сотню, поки була можливість... — говорить Олександр.

Дядя Саша, який ніби і простий водій, але присісти, побалакати душевно може так, що навіть затятий і переконаний прихильник «руского міра» починає чухати в потилиці й міркувати, що до чого.

— Коли кудись приїжджаю, обов'язково намагаюсь вивести хоча б одного-двох людей на розмову. Мешканців прифронтових районів, «сірої» зони стало більше цікавити, що в Україні діється. Це великий прогрес.

Сержант Олександр Порохня уклав контракт до завершення особливого періоду. Жінка і діти розуміють і підтримують його прагнення.

Він каже, що за чотири роки війни Донеччина стала йому рідною.

— Я ж тут знаю кожну дорогу, биту-розбиту мінами і снарядами, кожне поле і лісосмугу!

На запитання, чи не важко у 50 років щодня крутити кермо, сержант віджартовується: «Я ж кораблі водив по Дніпру! Оце дійсно важко!»

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

МОЛОДШИЙ СЕРЖАНТ ОЛЕНА СОЛОВЙОВА ЕВАКУЮВАЛА МАЙЖЕ СОТНЮ ПОРАНЕНИХ БІЙЦІВ

МАТИ ЧОТИРЬОХ ДІТЕЙ ПЕРЕКОНАЛА ВСІХ, КОЛИ В КРАЇНІ ВІЙНА, ЇЇ МІСЦЕ — У ВІЙСЬКУ

Жінка у військовому однострої за кермом санітарного автомобіля привернула мою увагу під час чергового виїзду на «нуль». У розмові з Оленою з'ясувалося, що ще до початку війни вона впевнено та вправно керувала різними легковими автомобілями. У неї завжди був якийсь залізний кінь — три «Москвичі», дві вазівські «дев'ятки», BMW, Opel. Та до недавнього часу вона скромно вважала себе лише водієм-аматором.

Коли почалася антитерористична операція на Донбасі, мати чотирьох дітей Олена Соловйова майже рік оббивала пороги Кодимського райвійськкомату, що на Одещині, — просилася на фронт. Рішення піти боронити свою землю вона прийняла без вагань. У військкоматі їй казали, що матері чотирьох дітей не можуть служити в армії. Але Олена переконала в тому, що її місце — у війську. Потім пройшла військовий вишкіл та спеціальні курси в навчальному центрі Сухопутних військ. Завдяки представникам медичного корпусу Королівської армії Великої Британії Олена досконало опанувала нову професію санітара.

Водій-санітар молодший сержант Олена Соловйова

Далі — служба у бойовій частині, яка на той час лише прибула для виконання завдань на Донеччину. І от вже понад рік молодший сержант Олена Соловйова на передовій. Вона — водій-санітар одного з батальйонів механізованої бригади. Селище міського типу, де й розташований її медичний пункт, розділене війною навпіл. Тут противник час від часу застосовує міномети, гранатомети та стрілецьку зброю. Як тільки починається ворожий обстріл, Олена перебуває в постійній готовності до виїзду.

Вона неодноразово витягувала та вивозила із обстріляних ворогом позицій поранених хлопців. Лише з початку цього року нею було евакуйовано з передової понад 20 військовослужбовців.

— Звикнути до безповоротних втрат ніколи не зможу. Завжди, коли є хоча б невеликий шанс врятувати тяжкопораненому бійцю життя, ми зі старшою медичною сестрою старшим сержантом Наталею Стасюк робимо все від нас залежне, щоб цей шанс реалізувати, — розповідає Олена.

Неподалік будинку, де розташувалися медики батальйону, я побачив старенький військовий санітарний УАЗ-452, який жінка ніжно називає «Зозулькою». З усього видно, що автомобіль хоча й далеко не новий, та все ж доглянутий і завжди готовий до виїзду. Він повністю укомплектований всім необхідним для надання першої допомоги.

…Ось «Зозулька» мчить до військового мобільного госпіталю. Олена вправно минає глибокі ями, намагаючись якомога лагідніше і водночас швидше доправити бійця із важким пораненням у ногу. За сорок хвилин її «таблетка» зупиниться біля приймального відділення міської лікарні. Тут чатують військові медики, котрі на ношах обережно понесуть пораненого в хірургічне відділення. Бійця прооперують, і він сухими губами прошепоче: «Дякую!..» Це ще одне врятоване життя, до чого долучилася й скромна жінка — водій-санітар молодший сержант Олена Соловйова. А загалом за весь час перебування в районі АТО вона евакуювала до медичних закладів майже сотню поранених.

Ярослав МЕЛЬНИЧУК

НЕ ВКЛАДАЄШСЯ У НОРМАТИВ — З'ЇДАЄШ ЖАБУ,

АБО ЯК ЗДОБУВАЄТЬСЯ ЧОРНИЙ БЕРЕТ МОРСЬКОГО ПІХОТИНЦЯ

— Чи було важко? — А ви як думаєте?!

Коли сили вичерпуються, справжній друг завжди прийде на допомогу

Ні холодна вода, ні в'язка багнюка не в змозі скорити бойовий дух морпіха

Під час подолання водної перешкоди

Це та сама мить, коли чорний берет — найкраща нагорода

В облаштуванні смуги перешкод для морських піхотинців немає єдиного стандарту. Головний критерій під час її підготовки — чим важче, тим краще. Саме тому командування батальйону морської піхоти обрало для смуги перешкод ліс з кількома озерами, що поблизу Одеси. Географія тамтешньої місцевості дозволяє включити до переліку випробувань усі необхідні елементи для перевірки не тільки фізичної витривалості та психологічних навантажень, а й тактичної підготовки українських морпіхів. Глибокі яри — чудове місце для засідки, високі пагорби — захоплення панівної висоти, озера — подолання водних перешкод та десантування.

— Стандарту немає, ми прив'язувалися до набутого нами досвіду під час виконання бойових завдань у районі проведення антитерористичної операції на Приморському напрямку. Знаємо, що потрібно військовослужбовцям для підготовки, — прокоментував командир батальйону майор Андрій Федічев.

...Перші сотні метрів марш-кидка з човном на плечах долаються легко, навіть бронежилет здається не таким уже й важким.

Попереду — зарості очерету. Сержант Владислав Блінов зупиняє групу та дає команду зайняти позиції. Набутий у районі АТО досвід його не підвів — за мить на групу здійснено перший умовний напад, який їй вдалося відбити.

Старший звіряє напрямок руху, й морпіхи на човні долають водну перешкоду та десантуються на необладнане узбережжя. І тут одразу починаються «сюрпризи», які заздалегідь були підготовлені інструкторами, що мають досвід ведення бойових дій на Донбасі. Морські піхотинці рухаються пересіченою місцевістю, імітують мінування об'єктів інфраструктури умовного ворога, відбивають атаку із «засідки», тобто відпрацьовують усі тактичні елементи в ході ведення бою за різних умов.

Головна вимога до вибору смуги перешкод морпіхів: чим важче, тим краще. Стандартів не було. Натомість були глибокі яри, високі пагорби, озера, болото, зарості очерету

Весь цей час інструктори змушують бійців прискорюватися, не втрачати темп, а також постійно провокують їх здатися, попити теплого чаю або погрітися в наметі.

Незабаром ландшафт змінюється. Суха трава під ногами поступово переходить у болото. Один крок — і глибина «до коліна» різко переходить у «по груди». Промокле спорядження, в'язкий мул та зарості неабияк ускладнюють рух.

— Тримати зброю над головою! Бережіть її, і за потреби вона збереже вам життя! — наказує сержант Владислав Блінов.

Нарешті складні випробування залишаються позаду, і група виходить на заключний етап — марш-кидок. Заключний ривок до жаданого права носити горде звання морського піхотинця. Бійці вчасно, хоч і з останніх сил, але не загубивши жодного побратима, перетинають фінішну стрічку.

Треба сказати, що жоден з тих, хто проходив смугу, не зламався, кожен морський піхотинець вперто, крок за кроком, долав усі перешкоди. На щастя, нікому не довелося їсти жаб, адже саме таке випробування чекало на тих, хто не вкладеться в норматив.

За якусь годину на узбережжі Хаджибейського лиману нове поповнення морської піхоти під шум хвиль виголошує слова клятви та отримує жадані чорні берети.

— Під час третьої хвилі мобілізації я проходив службу в підрозділах високомобільних десантних військ, — говорить військовослужбовець із позивним «Алмаз». — Після звільнення вирішив підписати контракт. Хотілося й далі служити в елітних підрозділах Збройних Сил України, тому і пішов в морську піхоту.

— Я задоволений результатом, усі бійці подолали всі перешкоди, але головне, що вони подолали себе, — оцінив дії підлеглих комбат майор Андрій Федічев. — Я теж разом із підлеглими сьогодні виборював право носити чорний берет.

Євгеній СИЛКІН

Два тижні на 40-градусному морозі без укриття для спецпризначенців — норма

НАЩАДКИ ВІКІНГІВ, АБО ПОЛЯРНІ ПРИВИДИ

НОРВЕЗЬКІ ЄГЕРІ — НЕ ТІЛЬКИ ОДНІ З НАЙКРАЩИХ АРКТИЧНИХ БІЙЦІВ У СВІТІ, АЛЕ ЩЕ Й ВІДМІННІ СПЕЦІАЛІСТИ З ВИЖИВАННЯ В МАЙЖЕ СМЕРТЕЛЬНИХ УМОВАХ

Із часу закінчення Другої світової й до завершення холодної війни, а також у світлі останніх змін у світовій геополітичній обстановці Норвегія, мабуть, була і залишається однією з найважливіших країн у складі НАТО. Це можна пояснити географічним положенням цієї скандинавської держави. Відповідно до планів Північноатлантичного блоку саме з території Норвегії повинна була й має нині здійснюватися протидія кораблям та підводним човнам Північного флоту ВМФ Радянського Союзу та Росії, які несли і продовжують нести значну частину радянського-російського ядерного потенціалу. Однак їм не пройти повз укриті льодом скандинавські фьорди при спробі атакувати Західну Європу або навіть США

У планах оборони узбережжя Норвегії найзначнішу роль відігравали й відіграють спецпідрозділи морських єгерів. 1953 року в складі ВМС Норвегії була створена школа бойових плавців, де військовослужбовці проходили навчання з тактики і способів морських диверсій під водою й на суші.

Навчання на початковій стадії проходило за програмою американських підводних підривних команд під керівництвом інструкторів із США, які працювали в Норвегії в рамках міжнародної допомоги внутрішньої оборони. Тут вони навчали своїх союзників вести розвідку берегів противника й розміновувати їх в інтересах висадки морського десанту. В програму навчання також входило проведення рятувальних робіт.

Однак з посиленням протистояння блоку НАТО та Організації Варшавського договору кількість завдань, що повинні були вирішувати норвезькі морські диверсанти, стала зростати, тому 1968 року було прийнято рішення про поділ підрозділу на два самостійні: перший — загін підводних диверсій і вибухових пристроїв; другий — загін морських єгерів.

Нині основними завданнями морських єгерів є ведення розвідки та збір розвідданих у глибокому тилу противника. Вони здатні діяти автономно майже до 30 діб. Окрім того, на них покладено завдання з розгортання партизанських дій на своїй території в разі її окупації ворогом, діючи малими групами від 2 до 20 осіб. Ці групи є організаційним ядром майбутніх норвезьких партизанських загонів. Для того, щоб єгері ефективно виконували завдання, на території Норвегії у схованках уже в мирний час було закладено продовольство, зброя та боєприпаси.

Штаб морських єгерів розташовано в одному з найвіддаленіших куточків Норвегії. Бойові підрозділи загону знаходяться на базах підводних човнів ВМС Норвегії. Тут є і школа бойових плавців. Місце розташування вибрано так, щоб у разі виникнення небезпеки, підрозділ було розгорнуто протягом чотирьох годин після отримання відповідного сигналу.

Програма навчання морських єгерів доволі широка і складається з низки спеціальних дисциплін. Основна підготовка проходить в Бергені й триває 22 тижні. Курс починається з двотижневих польових занять, які проходять у засніжених горах Північної Норвегії. Ті, кому вдалося «вижити» за ці 14 днів та безсонних ночей і 30-кілометрових марш-кидків, зараховуються кандидатами в єгері й приступають до вивчення польового курсу, курсів пожежної та гірської підготовки, а головне — підводного плавання. Кожен із них завершується заліковим тактико-спеціальним заняттям, максимально наближеним до бойової обстановки. По закінченні курсу польового вишколу, коли кандидати вже володіють деяким військовим досвідом, вони переходять на курс адаптованого військового дайвінгу.

Морські єгері здатні діяти автономно майже 30 діб, виживати на голих скелях та в полярній пустелі, зокрема навчитися почувати себе комфортно у снігу

Потім починається дуже важкий курс виживання в норвезьких лісах. За словами американських спецпризначенців, які безпосередньо співпрацювали з норвезькими єгерями, вони — одні з найкращих у світі спеціалістів з виживання. Згідно з розповідями фахівців із США, які в справі виживання також не останні люди, норвезькі морські диверсанти здатні виживати майже на голих скелях та в полярній пустелі. Після курсу виживання починається курс з інфільтрації в тил ворога. Для навчання використовуються швидкісні надводні катери, підводні човни та колісні транспортні засоби.

Курс школи бойових плавців поділяється на п'ять рівнів. Перший проходить на військово-морській базі поблизу Бергена. Він включає в себе відбір, навчання спускам на глибину до 50 метрів, підводне плавання з аквалангом і вихід із торпедного апарата, бойове та берегове патрулювання, курс парашутної підготовки, бойового виживання й топографію.

Другий рівень проходить у Рамсунгу, на північному узбережжі Норвегії. У програму занять входять зимові тренування та вправи разом із американськими морськими котиками, продовження курсу виживання в умовах Арктики, бойове патрулювання, гірська підготовка, вивчення розвідувальних ознак бойової техніки та зброї ймовірного противника, топографічне орієнтування на місцевості, практичні заняття з пошуку та порятунку в бойових умовах, вправи з рукопашного бою й базовий курс мінно-підривної справи. Саме на цьому етапі дуже багато кандидатів, будучи прекрасними солдатами в регулярних частинах, не витримують жорстких тренувань і режиму дня морських єгерів.

Третій рівень включає в себе парашутну підготовку, навчання з виходу в тил противника та відпрацювання взаємодії з іншими спецпідрозділами.

Четвертий рівень — командирська підготовка. Він проходить в тренувальній школі офіцерів флоту. В програмі курсу — командування патрулем морських єгерів, планування спеціальних дій, безпека та адміністративна діяльність командира.

П'ятий — рівень спеціаліста. Програма включає в себе передові курси зв'язку, медичну підготовку, ведення розвідки, мінно-підривну справу та снайперську підготовку. Також передбачено підготовку оператора барокамери, інструктора з легководолазної підготовки, а також спільні тренування з іншими подібними підрозділами НАТО, Східної Європи і навіть Азії.

Ті, хто витримав 22 тижні курсу підготовки, мають здолати найскладнішу частину всієї програми — дії в зимових умовах. Але ці заходи вже є частиною повсякденної діяльності підрозділів морських єгерів. Більшість із них підписують контракт на три роки.

Велика кількість тренувань та занять проходить в зимових умовах у взаємодії з SBS Великобританії, американськими SEALs, а також з датськими підрозділами спеціальних операцій.

Іще один елітний підрозділ збройних сил Норвегії входить до полку «Фінмарк». Єгері 7-ї роти полку мають завдання запобігти вторгненню ворога зі сходу, застосовуючи партизанську тактику. Акцент робиться на дії малих груп, спрямованих на те, щоб 6-й регулярний армійський полк Норвегії зміг зайняти передню лінію оборони на зручних позиціях.

На сьогоднішній день 7-ма рота, можливо, є одним із найунікальніших військових формувань. Вона відповідає за район Кіркенеса — найбільшу північну частину країни, яка з вересня до травня повністю вкрита снігом. Навесні та влітку середня температура там лише плюс 5–7 градусів за Цельсієм, а взимку доходить до мінус 40.

Для служби в цій роті відбираються найбільш сильні та психологічно стійкі бійці полку «Фінмарк». Вони проходять спеціальну підготовку, що дозволяє їм виконувати поставлені завдання, виявляючи слабкі місця супротивника, мінувати маршрути руху та раптово його атакувати.

Особовий склад роти тренується діяти у ворожому тилу проти стратегічних об'єктів, таких, як ракетні пускові установки, мобільні командні пункти дивізій, пункти тилового забезпечення й постачання боєприпасів, радіолокаційні станції та передові вертольотні майданчики.

Щоб стати єгерем, солдат повинен навчитися почувати себе комфортно в снігу і вміти тривалий час виживати на холоді. В силу географічного положення своєї країни норвежці вміють переносити сильний вітер і холод. Вони навіть навчалися отримувати задоволення від цього і по-справжньому люблять свою сувору, вкриту снігом землю. Але для того, щоб успішно діяти як бойовий підрозділ у таких умовах, одного патріотизму мало. Єгері повинні навчитися виживати з мінімальним набором набоїв і в найпримітивніших укриттях. У них немає ані лижних домівок, де можна сховатися від холоду після денних тренувань, ані просто сухої кімнати.

Норвезькі єгері повинні навчитися ігнорувати холод та інші негативні кліматичні умови для успішного виконання завдань. На заняттях бійці постійно розвивають можливості свого організму долати холод протягом восьми зимових місяців. Група єгерів здатна діяти автономно в полі до двох тижнів, перебуваючи на 40-градусному морозі.

Підготував Роман ВУС

Загальний вигляд мобільної станції «Хортиця-М»

«ХОРТИЦЯ» — НАДІЙНІ «ОЧІ Й ВУХА» РАДІОТЕХНІЧНОЇ РОЗВІДКИ

ВІТЧИЗНЯНІ ЗБРОЯРІ РОЗРОБИЛИ СИСТЕМИ ДЛЯ БОРОТЬБИ З ВОРОЖИМИ ДРОНАМИ

Гібридна війна, яку веде на Сході України Російська Федерація, характеризується широким застосуванням безпілотних літальних апаратів різного призначення і дії. Вітчизняні зброярі розробили низку систем для боротьби з ворожими дронами. На цьогорічній Міжнародній виставці «Зброя і безпека» були представлені деякі з них. Зокрема увагу відвідувачів привернула пересувна станція «Хортиця-М», яку розробив науково-виробничий центр «Інфозахист». Як розповів технічний директор цього підприємства Ярослав Калінін, ця станція — мобільний засіб радіотехнічної розвідки. Спеціальна апаратура розміщена в кунгу, який встановлено на автомобільній платформі іноземного виробництва, що економічна і надійна в експлуатації

«Хортиця-М» призначена для оцінювання електромагнітного оточення, пошуку, виявлення та експрес-аналізу радіовипромінювання. Тобто її можливості дозволяють «бачити» різні цілі — від низькоорбітальних космічних апаратів до безпілотників тощо. Крім того, в автоматичному режимі цей вітчизняний мобільний засіб радіотехнічної розвідки забезпечує можливість запису, аналізу і передачі інформації про виявлені джерела випромінювання у режимі реального часу. «Хортиця-М» має захищене з'єднання з аналогічними комплексами шляхом супутникового каналу, дротового, радіорелейного зв'язку.

Як ми переконалися, у станції створені комфортні умови для роботи чотирьох членів екіпажу. Для них виділена зона відпочинку з додатковою шумоізоляцією та окремим входом. До послуг фахівців — кондиціонер, автономний обігрівач, холодильник, газова плита, умивальник.

Я поцікавився, чи пройшла ця установка перевірку в умовах гібридної війни. Як повідомив Ярослав Калінін, вона готова до випробування. Але окремі розробки центру вже добре себе зарекомендували в районі проведення антитерористичної операції. Серед них — малогабаритна тактична система радіорозвідки «Пластун РП-525». При її створенні використано досвід цієї гібридної війни. Це дозволило забезпечити високу точність пеленгації різних типів сигналу, обробки та реєстрації даних перехоплення. Крім того, система відрізняється легкістю її транспортування. Вона не потребує особливого місця для розгортання, здатна із надвисоким рівнем точності пеленгувати цілі.

Інтелектуальна система «Банши РБ-БПЛА» виявляє та ефективно пригнічує мультикоптери та інші літальні апарати на відстані від 200 до 3000 метрів

Перебуває в районі АТО й інша малогабаритна тактична система радіорозвідки «Пластун РП-3000». Вона являє собою новітню розробку на основі вдосконалення «Пластуна РП-525». Зокрема на третину зменшено час розгортання системи. Вона здатна виявляти засоби зв'язку та передачі даних про диверсійно-розвідувальні групи противника. Та особливо наші бійці відзначили можливість фіксувати місцезнаходження літальних апаратів і БПЛА, а також пригнічувати їх шляхом створення активних завад їхній роботі. Учасники АТО відзначають і ефективність цієї системи у виявленні способів передачі даних контрбатарейним засобам (АЗК-7).

На відстані від 200 до 3000 метрів ефективно пригнічує мультикоптери, інші літальні апарати інтелектуальна система їхнього виявлення та блокування «Банши РБ-БПЛА». «Схопивши» ціль противника, вона відразу подає сигнал тривоги, а потім під час супроводження позбавляє безпілотник «очей і слуху». Система може керуватися дистанційно, а це запорука безпеки тих військовослужбовців, які її обслуговують.

Інший комплекс «Банши-УКХ», що був представлений на виставці, призначений для пригнічення наземних каналів керування та зв'язку противника. Він спроможний забезпечити одночасну і ефективну «нейтралізацію» до 80 ліній радіозв'язку або шести мереж ППРЧ на глибині до 10 кілометрів. Отже, цей комплекс є дієвим інструментом, що дозволяє виконувати низку завдань радіорозвідки та радіоелектронної боротьби.

З урахуванням побажань учасників АТО фахівці «Інфозахисту» розробили і мобільну батарею GHARGER-90. Вона незамінна на полі бою для зарядки мобільних телефонів, смартфонів, планшетів ПК, радіостанцій, GPS-навігаторів тощо. Застосування цієї батареї гарантовано забезпечить стабільну роботу цих пристроїв у будь-яких екстремальних та польових умовах.

Володимир ЧІКАЛІН

КБ «ПІВДЕННЕ» ВОЛОДІЄ ТЕХНОЛОГІЄЮ ВИРОБНИЦТВА ГІПЕРЗВУКОВОЇ КРИЛАТОЇ РАКЕТИ

На міжнародній виставці «Зброя та безпека-2017» Державне підприємство «Конструкторське бюро «Південне» ім. М.К. Янгеля», як і належить установі такого рівня, вражало відвідувачів новітніми «космічними» технологіями, що можуть бути застосовані й у військовій сфері.

— На сьогоднішній день установа має напрацювання (проектну документацію та відповідні розрахунки) для виробництва широкого спектру ракетно-реактивної зброї, а представлені тут найсучасніші технології підтверджують нашу готовність до реалізації проектів у галузі будівництва ракетно-космічної техніки, — розповів начальник відділу науково-технічної інформації КБ «Південне» Олександр Логінов. — Це конструкції, вироблені з використанням композиційного матеріалу — вуглецевого волокна. Вони надзвичайно міцні та мають гранично оптимальні вагові характеристики.

Так виглядатиме українська гіперзвукова крилата ракета

Зокрема на стенді підприємства була представлена паливна ємність для широкого переліку виробів — ексклюзивний кулеподібний балон, основу якого становить герметична тонкостінна титанова ємність, вкрита спеціальною оболонкою із органічної тканини. Такий надлегкий балон витримує тиск у 300 атмосфер. Також були представлені типовий зразок рідинного ракетного двигуна, складні за формою елементи перспективних двигунів, виготовлені за допомогою 3D принтера, макети супутника дистанційного зондування землі та сучасної ракети космічного призначення легкого класу «Циклон-4М».

Крім того, фахівці КБ «Південне» володіють технологією виробництва гіперзвукової крилатої ракети оперативно-тактичного класу з радіусом дії до 300 км. Маневреність та швидкість, яка дорівнюватиме п'ятьом швидкостям звуку (приблизно 1700 м/с), зробить таку ракету невразливою для засобів ППО противника.

Андрій ЛИСЕНКО

МОДЕРНІЗОВАНУ «ШИЛКУ» ОБЛАДНАЛИ БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНОЮ РЛС

ВОНА ЗАБЕЗПЕЧУЄ ВИЯВЛЕННЯ, ЗАХОПЛЕННЯ І ТОЧНИЙ СУПРОВІД УСІХ ПОВІТРЯНИХ І НАЗЕМНИХ ЦІЛЕЙ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У СЕКТОРІ СПОСТЕРЕЖЕННЯ, ПО ТРЬОХ КООРДИНАТАХ І РАДІАЛЬНІЙ ШВИДКОСТІ, А ТАКОЖ ВИДАЧУ ЦІЛЕВКАЗІВОК НА ЗАСОБИ УРАЖЕННЯ

Зенітна самохідна установка ЗСУ-23-4М «Шилка», що модернізується на потужностях ДП завод «Арсенал»

Модернізацію наявних зенітних ракетних (артилерійських) комплексів з метою підвищення їхніх бойових можливостей у Збройних Силах України розглядають як один з пріоритетних напрямків розвитку протиповітряної оборони Сухопутних військ

На цьогорічній виставці «Зброя та безпека» Державне підприємство завод «Арсенал» представило модернізовану версію ЗСУ-23-4М «Шилка». До речі, модернізацію наявних зенітних ракетних (артилерійських) комплексів з метою підвищення їхніх бойових можливостей у Збройних Силах України розглядають як один із пріоритетних напрямків розвитку протиповітряної оборони Сухопутних військ.

За словами генерального директора ДП завод «Арсенал» Ігоря Волощука, під час модернізації основну увагу було приділено насамперед покращенню тактико-технічних характеристик системи керування вогнем, а також збільшенню вогневих можливостей зенітної самохідної установки.

Річ у тім, що початково «Шилка» була обладнана радіолокаційною станцією 1РЛ33М, яка могла супроводжувати лише одну повітряну ціль. Тож вирішили замінити її на багатофункціональну РЛС із цифровою антенною решіткою. У результаті з'явилася можливість визначати в секторі спостереження усі наземні та повітряні цілі, але вже за трьома координатами та радіальною швидкістю.

Зважаючи на те, що інформація про зміни у «поведінці» повітряної цілі миттєво оновлюється на екрані, оператор може не лише їх ідентифікувати, а й відслідковувати їхній маневр. Це важливо, адже дозволяє збільшити імовірність ураження під час здійснення пострілу на упередження. У разі необхідності це дає змогу оперативно скоректувати ведення вогню.

ДОВІДКА «НА»

Зенітну самохідну установку ЗСУ-23-4 «Шилка» почали масово виготовляти ще 1964 року. Вона призначена для протиповітряного захисту наземних військ, знищення повітряних цілей, що летять зі швидкістю до 450 м/с, на відстанях до 2500 метрів та висотах до 1500 метрів, а також наземних (надводних) цілей на відстані до 2000 метрів із місця, з короткої зупинки і під час руху.

У Збройних Силах України до весни 2014 року переважна більшість цих зенітних самохідних установок перебувала на базах зберігання. На озброєнні вони були лише в складі дивізіону 36-ї бригади берегової оборони. А з початком бойових дій у районі проведення АТО «Шилку» повернули до строю.

Основні тактико-технічні характеристики багатофункціональної РЛС із цифровою антенною решіткою модернізованої ЗСУ-23-4М «Шилка»

Характеристики	Значення
Тип приймальної антени	Цифрова антенна решітка
Сектор одночасного огляду, град.	16х16
Зона огляду: за азимутом, град. за кутом місця, град.	 360 від –5 до +85
Дальність виявлення, км ціль з ЕПР = 1 кв. м ціль з ЕПР = 0,1 кв. м	 20 10
Дальність супроводження, км ціль з ЕПР = 1 кв. м ціль з ЕПР = 0,1 кв. м	 15 7
Інструментальна дальність, км	35

Ще однією новацією можна вважати обладнання «Шилки» сучасною оптико-локаційною системою. Вона здатна виявляти цілі на відстані до 12 кілометрів та має дальність автоматичного супроводу до 10 кілометрів. Переваги цієї системи й в тому, що модернізована «Шилка» може працювати в пасивному режимі, залишаючись невидимою для засобів РЕБ противника.

Беззаперечною перевагою можна вважати і збільшення бойових можливостей нашої модернізованої зенітної самохідної установки завдяки встановленню ракетного каналу. Тобто з'явилася можливість вражати повітряні цілі, окрім наявного зенітного озброєння, застосовуючи керовані ракети типу «Ігла».

Сергій ВОРОНКОВ

В УКРАЇНІ СТВОРИЛИ ЩЕ ОДИН «РОЗУМНИЙ» БОЄПРИПАС

Державне підприємство «Науково-виробничий комплекс «Прогрес» на цьогорічній виставці «Зброя та безпека» представило новий високоточний 122-міліметровий артилерійський снаряд «Карасук». Він є зразком «розумної зброї», яка забезпечує максимальну імовірність знищення цілі першим пострілом на дальності до 12 км. Завдяки використанню напівактивного лазерного наведення досягається максимальна точність влучання у всьому діапазоні дистанції пострілу. При цьому електронні та оптико-механічні системи снаряда сконструйовані таким чином, щоб витримати надвисокі перевантаження під час артилерійського пострілу.

Як розповів перший заступник директора — головний конструктор ДП НВК «Прогрес» Микола Клочко, для наведення «Карасука» на ціль можливо використовувати як наземні, так і встановлені на безпілотні літальні апарати лазерні цілевказівники-далекоміри. Завдяки цьому можливо забезпечити ефективне знищення навіть захищених центрів управління та зв'язку, мостів, переправ, опорних пунктів, артилерії противника тощо.

Нагадаю, раніше цей вітчизняний виробник розпочав серійне виробництво «розумного» боєприпаса «Квітник».

Сергій ВОРОНКОВ

Високоточний 122-міліметровий артилерійський снаряд «Карасук»

ПАРК АВІАЦІЙНОЇ ТЕХНІКИ ПОВІТРЯНИХ СИЛ ПІДСИЛЮЄТЬСЯ ЩОРОКУ

МОДЕРНІЗОВАНІ БОЙОВІ ЛІТАКИ Су-27, МіГ-29, Су-25 ТА ЧОТИРИ ПУСКОВІ УСТАНОВКИ ЗРК С-300 УЖЕ НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ СТАНУТЬ НА БОЙОВЕ ЧЕРГУВАННЯ

Бойові літаки стали до строю авіаційних бригад

Повітряні Сили ЗС України отримали чергову партію військової техніки, відремонтованої й модернізованої на вітчизняних підприємствах оборонно-промислового комплексу

Це три модернізовані бойові літаки — два винищувачі типу Су-27 та МіГ-29 і штурмовик типу Су-25 та чотири пускові установки ЗРК С-300 ПС.

— Літаки, які ми отримали, вже в авіаційних бригадах і найближчим часом стануть на бойове чергування в системі протиповітряної оборони держави, — розповідає головний інженер авіації ПС ЗС України генерал-майор Петро Скоренький. — Техніка надійшла в авіаційні бригади, що поблизу Василькова, Миргорода й Миколаєва. Загалом літаки модернізують уже не перший рік, на це держава виділяє чималі кошти. Парк модернізованої авіатехніки щороку поповнюється.

Так, упродовж 2016 року авіація Повітряних Сил отримала п'ять модернізованих літаків згаданих типів, а поточного року їх надійшло вісім!

Модернізовані літаки задіяні у виконанні бойових завдань, беруть участь у масштабних навчаннях, бойових пусках ракет по повітряних та наземних цілях. У навчальній програмі льотного факультету профільного авіаційного ВНЗ уже враховано модернізацію бойових літаків, аби старшокурсники були підготовлені саме до експлуатації цієї техніки.

Сьогодні чимало літальних апаратів перебувають на поточному та капітальному ремонті. Приємно, що до строю стають і «кримські» МіГ-29, які після анексії Криму Росія віддала Україні в понівеченому стані. Нині літаки зберігаються в Миколаєві. Із врахуванням можливостей виробничих потужностей авіаремонтних підприємств та по мірі надходження коштів їх направляють на ремонт та модернізацію.

Упродовж 2016 року авіація Повітряних Сил отримала п'ять модернізованих літаків різних типів, а поточного року їх надійшло вісім

Основні переваги модернізованого МіГа — це збільшення дальності захоплення та виявлення повітряної цілі. А налаштування радіостанції на діапазон частот НАТО дозволяє нашим пілотам працювати у взаємодії з іноземними колегами за міжнародними процедурами. Су-25М1 суттєво відрізняється від свого попередника: штатне озброєння літака може працювати по наземних цілях удень та вночі, в умовах поганої видимості й у хмарах.

Основні елементи модернізації усіх типів літаків включно із Су-27П1М — це покращена авіоніка, навігація, захист, радіостанція, заміна аналогових систем управління та прицілювання на цифрові, що дозволить приблизно на третину підвищити точність завдання ударів.

Юрій ІГНАТ

НОВІ КОМПЛЕКСИ ЗАСОБІВ АВТОМАТИЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ АВІАЦІЄЮ ТА РТВ РОЗГОРТАЮТЬСЯ ЗА ЛІЧЕНІ ХВИЛИНИ

Фахівці Повітряних Сил завершили попередні випробування дослідних зразків автоматизованої системи управління авіацією та протиповітряною обороною Збройних Сил. Випробування проводилося на базі однієї з авіаційних частин і, окрім стандартних перевірок, передбачало й льотне тестування.

Ідеться про нові комплекси засобів автоматизації управління авіацією та радіотехнічними військами вітчизняного виробництва. Зв'язківці штабу Командування ПС ЗС України та фахівці наукового центру ХНУПСу, які й супроводжували розробку системи, перекоонують: у комплексах втілено абсолютно нові підходи до збирання, оброблення інформації та управління бойовими діями. Вони здатні суттєво підвищити бойовий потенціал за умови сталого складу сил та засобів.

Комплекси мобільні, тож їх можна розгорнути будь-де за лічені хвилини. Та найголовніше, як підкреслюють у Командуванні Повітряних Сил, вони дозволяють вийти на якісно новий рівень управління військами та швидше адаптуватися до стандартів Альянсу. Новинки є аналогом системи управління ASSC, що використовується в арміях країн НАТО.

— Результати попередніх випробувань дослідних зразків нас повністю задовольняють, — розповідає начальник служби автоматизованих та інформаційних систем військ зв'язку штабу Командування ПС ЗС України полковник Олександр Давикоза. — Процес управління повністю автоматизований. Водночас немає необхідності заміни чи доопрацювання штатної техніки зв'язку. Це стосується і наземної, і повітряної компоненти: новий комплекс засобів автоматизації може однаково ефективно працювати як з наявними аналоговими системами, так і з новітніми цифровими засобами, що надходять на озброєння Збройних Сил.

У Командуванні Повітряних Сил говорять, що після атестації Держспецзв'язку у військах розпочнеться дослідна експлуатація новинки, після чого її за потреби доопрацюють. Надалі відбуватимуться державні випробування. Прогнози зв'язківців оптимістичні: це може статися ще до завершення нинішнього року.

Схожі складові системи управління вже працюють у частинах. Лише кілька місяців тому до строю став черговий комплекс засобів автоматизації АСУ протиповітряною обороною. У військах зазначають, що зав-дяки йому зросли показники боєготовності та ефективність управління підрозділами, скоротився час планування бойових дій. Є й суто економічні переваги: новинка в рази ощадливіша за енергоспоживанням, а також дозволяє поступово зменшити кількість особового складу чергової зміни вузлів зв'язку.

Сергій КЛИМЕНКО

УКРАЇНЕЦЬ СТВОРИВ 178 ПАПЕРОВИХ КОПІЙ ЛІТАКІВ

Історію розвитку світової військової авіації за останні 100 років можна вивчати за паперовими макетами видатного українського авіамоделіста та мистецького діяча Ігоря Шатохіна. Унікальна колекція паперових моделей літаків занесена до Книги рекордів України та номінована на Книгу рекордів Гіннеса. Колекція містить понад 178 екземплярів зменшених паперових копій моделей літаків у чітко витриманому масштабі 1:33 та 1:25.

Подивитися на унікальну колекцію Ігоря Шатохіна приїжджають не лише авіалюбителі з різних куточків України, а й гості з багатьох країн світу. Унікальність його моделей у тому, що вони один в один копіюють справжні літаки. І навіть обладнання в кабіні зроблено досконало. Для виготовлення авіамоделей автор використовує креслення і матеріали зі спеціальних журналів.

У конструкціях Ігоря Шатохіна усе майже на сто відсотків паперове, навіть колеса, які такими зовсім не виглядають. Тільки у вікнах — прозора плівка, а в деяких з'єднаннях є дріт.

— За весь час моєї діяльності вже відбулося понад півсотні виставок моїх робіт, — говорить Ігор Шатохін. — На жаль, не часто маю можливість виставити всі моделі. Причина банальна — бракує місця. Аби продемонструвати відвідувачам усі авіамоделі, потрібна площа принаймні в тисячу квадратних метрів.

— У планах на майбутнє — досягнути показника у 90% копій усіх бойових повітряних машин, які колинебудь існували, — ділиться планами Ігор Шатохін. — Для цього потрібно створити ще майже півсотні моделей.

Наталія ЯРМІЛКО

Навчання авіанавідників

ФАКТИ З ІСТОРІЇ

Першими авіанавідниками можна назвати корегувальників вогню артилерії часів Першої світової, коли з'явилась авіація. У 1943 році зі списаних пілотів створили маленький підрозділ, який міг наводити та давати вказівки авіації, але тоді лише бомбардувальній. Найбільш затребуваними авіанавідники були під час війни в Афганістані у 1979–1989 роках. Саме тоді з'явилася відчутна потреба в офіцерах, які могли б керувати ударною авіацією та вертольотами безпосередньо із землі. Таких спеціалістів на весь контингент радянських військ в Афганістані було приблизно 30 осіб. Їх постійно кидали в найгарячіші точки. Серед авінавідників було багато поранених, адже противник завжди намагався вирахувати місце розташування ПАНа та знищити його, зменшивши тим самим ефективність ударів авіації.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

На відміну від Збройних Сил України в арміях деяких країн — членів НАТО, зокрема США та Великої Британії, діють цілі підрозділи передових авіанавідників. Вони комплектуються сержантами із вищою освітою, які укладають п'ятирічний контракт. Через рік підготовки вони вже готові брати участь у невеликих операціях, а через три роки спроможні наводити авіацію на ціль за будь-яких умов.

ПАНів НАЗИВАЮТЬ ОЧИМА АВІАЦІЇ

РОБОТА АВІАНАВІДНИКІВ — ОДНА ІЗ НАЙНЕБЕЗПЕЧНІШИХ. АДЖЕ ВОНИ ПРАЦЮЮТЬ ЯКОМОГА БЛИЖЧЕ ДО ПОЗИЦІЙ ПРОТИВНИКА, ОКРІМ ТОГО, МОЖУТЬ ПОТРАПИТИ ПІД ВОГОНЬ СВОЇХ ВІЙСЬК

Майор Руслан Ткачук вважає один із червневих днів 2014-го своїм другим днем народження. Тоді під час одного із боїв українські підрозділи зазнали суттєвих втрат. Утім авіанавіднику Ткачуку вдалося вижити, хоча він знаходився за якихось 500 метрів від позицій ворога

— Я якраз перебував у першому ешелоні, мій пункт спостереження містився в лісосмузі, з якої добре було видно ворога, а той, швидше за все, бачив мене, адже постійно навколо свистіли кулі, — розповідає офіцер. — Так і бігав, як заєць, туди-сюди, аби визначити координати цілі. Через те, що в підрозділі не було посади коректувальника вогню артилерії, то наводив і авіацію, і артилерію. Спочатку била арта, я дивився, куди вона завдає ударів, і доповідав, чи вони були влучні. Коли мали прилетіти вертольоти, давав відбій артилерії і наводив авіацію. Того дня ми ворога знищили…

Руслан Ткачук, розповідаючи про цей випадок, точно описав суть роботи авіаційного навідника. Він має точно указати екіпажу літака чи вертольота координати цілі і, по можливості, характерні наземні орієнтири, які допоможуть льотчику впізнати ціль, знищити її, водночас намагаючись не зачепити свої війська, задіяні у бойовій операції. Крім того, передові авіанавідники, чи скорочено ПАНи, допомагають командиру ухвалити правильне рішення щодо використання авіації.

Приблизний алгоритм роботи такий: авінавідника доправляють якомога ближче до точки завдання удару. Це має бути місце, де можна надійно замаскуватися та з якого зручно спостерігати за противником і діями своїх військ і авіації. Найкраще підходять пагорби чи висоти. Аби підвищити оперативність і надійність взаємодії, в авіанавідника має бути надійний канал зв'язку з командним пунктом.

Перебуваючи на посту, передовий авіанавідник за допомогою оптичних засобів спостереження або візуально визначає координати цілі, яку потрібно знищити, передає льотчику необхідну інформацію і команди. Для цього він використовує радіозв'язок або різні умовні сигнали за допомогою трасуючих, запалювальних чи димових засобів, сигнальних ракет, полотнищ тощо.

Варто зазначити, що ПАНи та загальновійськові авіанавідники виконують різні функції. Так, перші мають право не тільки повідомляти льотчику координати цілі, вони можуть давати команди наведення. Авіанавідник не має такого права. Він лише інформує про місцезнаходження цілі стосовно обраного орієнтира або себе. А далі льотчик діє самостійно.

Авіанавідник має точно указати екіпажу літака координати цілі і характерні наземні орієнтири, які допоможуть льотчику впізнати ціль та знищити її

Якщо на початку воєнних дій на Сході України авіанавідники наводили авіацію на цілі, то після підписання Мінських домовленостей у районі проведення АТО вони виконують лише завдання із вибору місця та забезпечення посадки вертольотів, що доставляють вантажі на передову та проводять медичну евакуацію.

Штатні авіанавідники є в підрозділах армійської авіації Сухопутних військ, із 2014 року вони з'явилися й у Повітряних Силах. Їх призначають із найбільш підготовлених авіаційних фахівців, здебільшого офіцерів бойового управління, котрі досконало знають, як працює авіація. Готують ПАНів в одному із центрів підготовки авіаційних фахівців, де вони проходять теоретичний та практичний курси навчання.

— Ми навчаємо їх, загальному порядку роботи авіанавідника, діям у різних ситуаціях, коли доводиться працювати у відриві від основних сил, — пояснює старший викладач-інструктор підполковник Павло Джебженяк. — Вчимо читати мапи, орієнтуватися на місцевості, використовувати підручні засоби, правильно наводити авіацію для виконання бойового завдання, але водночас зберегти життя своє і льотчика.

Після складання іспиту з теорії авіанавідники виходять тренуватися на полігон. У перший день вони шукають і вибирають орієнтири на місцевості за допомогою мапи та оптичних засобів спостереження, визначають їхні координати. Інструктор фіксує, скільки часу офіцер витратив на вибір місця для спостереження та орієнтирів і наскільки правильно він це зробив. Наступного дня визначається певна ціль, наприклад, чорна пляма на пагорбі — умовний дот противника. Авіанавіднику належить скласти заявку, викликати авіацію і, надавши льотчику правильні координати чи напрямок, навести літаки на визначену ціль. Відповідно до Курсу бойової підготовки офіцер має виконати 10 таких наведень під керівництвом інструктора. Після контрольного наведення з інструктором виконується самостійне наведення. Остання вправа — це вибір місця посадки вертольота. Авіанавідник має вміти вибрати місце, надати координати, позначити (підсвітити) майданчик, показати напрямок вітру не тільки за допомогою радіостанції, але й без неї, використовуючи руки, носовичок, стрічку та інші підручні предмети.

Оксана УРЕТІЙ

БОЙОВА МАШИНА АВІАНАВІДНИКА

Афганістан у 1979–1989 роках був полігоном для випробувань нових і модернізованих зразків озброєння радянської армії. Одним із таких озброєнь стала бойова машина авіанавідника — БОМАН. Цей комплекс був спільною розробкою Військово-Повітряних Сил і Сухопутних військ. До комплексу входили літак Су-25 із ракетами Х-25Л, Х-29Л із лазерною головкою самонаведення та бойова машина авіанавідника на базі БТР-80, на яку встановлювали лазерний далекомір «Клен» із літака Су-25 і радіостанцію. Випробування БОМАНа відбувалися в бойових умовах на авіабазі Баграм, спочатку на аеродромному полігоні, а потім в умовах реальних бойових дій.

Алгоритм роботи такий. Льотчик Су-25, під крилом якого висять ракети з лазерною головкою самонаведення, отримує від офіцера-авіанавідника, який підсвічує ціль «Кленом» БОМАНа, її координати, уводить Су-25 в пікірування й накладає центральну марку прицілу в район цілі, потім натискає на бойову кнопку. Після того як головка самонаведення ракети приймає відображений від цілі сигнал, відбувається сходження ракети. Льотчик після пуску може одразу виконати маневр виходу з атаки й заходу на чергову ціль. Ракета, зійшовши з-під крила Су-25, наводиться на ціль по відображеному від неї сигналу «Клена», встановленого на БОМАНі. Після зазвичай прямого влучання в ціль офіцер-авіанавідник переносить цілевказання на інший об'єкт, і дії повторюються до витрачання бойового комплекту керованих ракет Су-25. Дешево й ефективно.

За рахунок того, що підсвічування цілі здійснює БОМАН зблизька, відображений від неї сигнал потужніший, аніж у разі підсвічування з літака-носія. Тому значно зросла дальність пуску (під час пусків у бойових умовах вона коливалася в межах від 15 до 20 км). Оскільки платформа для «Клена» (БТР-80) нерухома й не піддається, як літак, хитанню та не впливає на процес підсвічування, більшість пусків давали прямі влучання, були навіть випадки, коли ракета входила всередину печери.

Володимир АЛЕКСЄЄВ,
Оксана УРЕТІЙ

У ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКОМУ ГАРНІЗОНІ ВЕЛИКИЙ РЕМОНТ

У ТАМТЕШНІЙ МЕХАНІЗОВАНІЙ БРИГАДІ АКТИВНО ОНОВЛЮЮТЬ ІНФРАСТРУКТУРУ

На початок бойових дій на Сході України у бригаді, що дислокується у Володимирі-Волинському, налічувалося лише кілька сотень військовослужбовців, основні казармені фонди не експлуатувалися, тож нині командування докладає зусиль, аби відремонтувати їх. Допоки левова частка особового складу в АТО, на це є час, а можливості активно вишукуються

Завдяки певним коштам з бюджету Міноборони та чималій допомозі місцевої влади у бригаді активно ведуть ремонтні роботи. ТВО командира бригади підполковник Микола Андрощук по-господарськи вникає у подробиці. Й нині вже із задоволенням показує оновлені казарми механізованих, танкового та інженерного підрозділів, затишну їдальню та музей. У деяких розташуваннях ремонт ще триває.

У кожній казармі замінено підлогу, поштукатурено та вибілено стіни й стелі, замінено двері. Всюди капітально відремонтовані кімнати для вмивання та санвузли. Новенькі керамічні мийки аж блищать. Їх військовикам безкоштовно надав український виробник із Коломиї.

— Допомагають і місцеві підприємці та волонтери. Їхнім коштом тротуари військового містечка вимощено фемами, відремонтовано фасади деяких будівель та інше, — розповідає ТВО комбрига.

До речі, зовні казарми тут справді естетичні та з ідейним навантаженням. За американським принципом, над входом до кожної з них — гасла, за якими неважко здогадатися, чия ця будівля — інженерів, зв'язківців чи зенітників. А ще містечко прикрашають кольорові банери, виконані з надзвичайною майстерністю. На них і участь в АТО кожного підрозділу, і історія України, і переможці нещодавнього всеармійського танкового біатлону. Усім цим опікується начальник клубу частини старший прапорщик Михайло Лушакевич, нещодавній випускник історичного вишу.

> *У кожній казармі замінено підлогу, поштукатурено та вибілено стіни й стелі, замінено двері. Всюди капітально відремонтовані кімнати для вмивання та санвузли*

— В одній з казарм під час ремонту ми виявили під штукатуркою старі написи на стінах, що вказували на розташування тут у минулому військового підрозділу, — говорить старший прапорщик Лушакевич. — Як з'ясувалося, і справді у XIX столітті в тутешніх казармах дислокувався Бородінський лейб-піхотний полк. Вирішили раритети зберегти.

У просторому вестибюлі цієї казарми тепер два стенди, які коротко інформують про історію цього підрозділу. Очі ловлять перелік офіцерського складу. Серед них чимало українських прізвищ…

Загалом Володимир-Волинський дуже багатий на історію та легенди. 1912 року саме тут формувалася 1-ша стрілецько-козацька дивізія, відома як сірожупанна, а з 1914-го — Легіон українських січових стрільців.

Михайло Лушакевич мріє у майбутньому створити музей Володимир-Волинського гарнізону, який би висвітлював славні сторінки нашої історії аж від князя Володимира, воїни котрого, за легендою, після вдалого воєнного походу на подяку Господу Богу побудували тут храм.

Та нині командування частини переймається більш нагальним — оновленням інфраструктури. Частково в цьому допомогли мерія Володимира-Волинського (надала 500 тис. грн) та Волинська обласна рада (1 млн грн). На Волині військовослужбовців шанують, однак скрутні часи даються взнаки. Зокрема облрада проголосувала за виділення бригаді 2 млн грн субвенцій, однак поки що надано лише половину.

У черзі безквартирних — 128 військовослужбовців бригади, загалом у гарнізоні — 280. Закладений ще 2010 року 44-квартирний будинок вже став притчею во язицех. Його будівництво нещодавно відновили, тож у тамтешніх військовослужбовців знову є надія колись-таки стати новоселами...

Руслан ТКАЧУК

Казарми Володимир-Волинської бригади набувають естетичного вигляду і ззовні, і зсередини

СЕКРЕТАР ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ, ЗАСТУПНИК МІСЬКОГО ГОЛОВИ ОЛЕГ СВІДЕРСЬКИЙ:

«СЕРЕД НАШИХ ПРІОРИТЕТНИХ ЗАВДАНЬ — ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСНИКІВ АТО ЗЕМЕЛЬНИМИ ДІЛЯНКАМИ»

Перебуваючи у відрядженні у Володимирі-Волинському, наш кореспондент вирішив поспілкуватися з керівниками міста. Прийняли без застережень.

— У вашому місті дислокується потужна бойова частина. Чим допомагаєте воякам?

— Один з пріоритетів — виділення земельних ділянок під будівництво житла. Із відповідними заявами до міськради звернулися вже 657 осіб. Ще 77 заяв стосувалося наділів під індивідуальне садівництво. Порядок виділення ділянок було визначено ще 2014-го. У першу чергу — родинам загиблих військовослужбовців та інвалідам І та ІІ груп. Також першочерговиками визначено й тих бійців, які отримали поранення чи ордени «За мужність» та Богдана Хмельницького.

— Якою мірою вдалося вирішити це питання?

На цей час рішенням міської ради надано дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок під будівництво 13 родинам загиблих військово-

Секретар міської ради Володимира-Волинського Олег Свідерський

службовців, також 13 сімей отримали свідоцтво на право власності. 221 особі надано дозвіл на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельних ділянок під будівництво, 125 проектів землеустрою затверджено рішенням сесії міської ради та передано земельні ділянки у власність. Ще близько 60 ділянок було розподілено серед учасників АТО на найближчій сесії міськради.

Якщо трохи деталізувати, то слід зазначити, що на вулиці Сергія Смірнова (названа на честь бійця АТО, який загинув під Іловайськом) під забудову для військовослужбовців виділено 60 ділянок по 10 соток та 50 — під гаражі. На вулиці Василя Спасьонова (названа на честь загиблого у Лисичанську начальника служби ППО) — 17 ділянок по 10 соток.

Загалом на потреби учасників АТО ми виділили більше 50 га, та це забезпечує виконання наших зобов'язань лише на 25%. На жаль, земельні ресурси в міста дуже обмежені.

До слова, у Володимирі-Волинському був період, коли першочерговиків уже забезпечили земельними ділянками на 100%. Однак життя не стоїть на місці: у родинах атовців підростають діти, утворюються нові сім'ї, а за законом, члени родин загиблих (з виповненням 18 років) мають право на окремі ділянки. Деякі ветерани АТО, мешканці району, отримали кошти на придбання житла, купили його у Володимирі-Волинському і зараз також претендують на землю в місті через зміну місця проживання.

Водночас у розпорядженні Міноборони в межах Володимира-Волинського є ділянка у 60 га, яка не використовується. Тож наразі ведемо переговори з військовим командуванням про її освоєння. Цю землю можна було б передати тим же учасникам АТО чи побудувати там для них житло.

— Нині військові частини — це не лише честь для міста чи району, але й чимала добавка до місцевого бюджету, адже близько 60% податку з доходів фізичних осіб йде до місцевих бюджетів…

— Так, для нашого міста з бюджетом у 300 млн грн податки військових — чималий внесок. Ми це розуміємо і їх всіляко підтримуємо зі свого боку. Загалом протягом 2016–2017 років на потреби бригади виділено 800 тис. грн, для ОРВК та Луцького госпіталю — 72 тис. грн. Окрім цього, заходи з благоустрою території військових частин вартували 721,7 тис. грн. Надано військовим і шефську допомогу — 154,4 тис. грн. 500 тис. грн становила субвенція для бригади на ремонт казарм. Організували спонсорів для облаштування спортивного залу для зенітно-ракетного полку. Працівники виконавчого комітету міської ради навіть перераховували для допомоги військовим на ремонт два одноденні заробітки.

Щось-таки вдається, але іноді не встигаємо за пропозиціями командування бригади (посміхається. — Авт). Розуміємо значення цієї роботи і переймаємося, щоб військовим жилося краще.

Розмову вів Руслан ТКАЧУК

ІЗ 5 МІЛЬЙОНАМИ ВЗДОВЖ ЛІНІЇ ЗІТКНЕННЯ В ПОШУКАХ СВОЇХ

НАЧФІН МАЙОР ВІТАЛІЙ КАРПУК ПОДОЛАВ НЕ ОДНУ СОТНЮ НЕБЕЗПЕЧНИХ КІЛОМЕТРІВ НА СХОДІ ДЕРЖАВИ, АБИ ВИДАТИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ НАЛЕЖНЕ ЇМ ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У поціновувачів гострого слівця останнім часом увійшло в моду вишукувати у військах «слабкі ланки» та обрушувати на них увесь «праведний гнів» свого креативу. Серед жертв таких експертів були й військові фінансисти: сидить, мовляв, у частині старший офіцер та нараховує військовикам зарплату, з чим преспокійно міг би впоратись і будь-який цивільний бухгалтер… Твердження більш ніж хитке, однак судити вам

Начальник фінансово-економічної служби Володимир-Волинської бригади майор Віталій Карпук у своїй частині «старожил». І коли загорівся Донбас, він разом із тисячами військовослужбовців зазнав усіх поневірянь важкої доби. Пригадує, що в мирний час у нього на забезпеченні перебувало лише кілька сотень військовослужбовців, однак у квітні 2014 року їхня кількість за лічені дні зросла в рази. Тоді швидкими темпами йшла мобілізація.

— Штати фінансової служби бригади не розширили, але прийшли спеціалісти із запасу, — згадує Віталій Крапук. — До речі, моїм заступником став директор місцевого відділення ПриватБанку Юрій Литвин.

Багато проблем виявилося під час нарахування першого грошового забезпечення мобілізованим. Питання були різноманітні, починаючи з визначення розмірів і норм виплат грошового забезпечення та закінчуючи відсутністю у деяких військовослжубовців усіх необхідних документів для зарахування на грошове забезпечення.

Військовий фінансист аргументує чітко: мали надміру зарегульовану систему нарахувань — посадовий оклад, оклади за військове звання та вислугу років виплачувалися в поточному місці за поточний, а премії, які становили до 70 відсотків, нараховувались і в поточному за минулий місяць, і в наступному місяці. Отже, тоді грошове забезпечення мобілізованих можна було вирівняти тільки протягом кварталу, що викликало багато запитань з боку військовослужбовців, які були не знайомі з особливостями грошових виплат у армії.

Вже за три доби військові фінансисти вирушили з грішми на полігон, де їхні підрозділи проходили бойове злагодження.

— А ще, на щастя, ПриватБанк пішов нам назустріч та видав зарплатні картки з експериментальним присвоєнням кодів на кожного бійця, адже в перші дні мобілізації на деяких військовослужбовців були лише прізвища та імена, — розповідає Віталій Карпук.

Через три тижні фінансисти бригади протягом однієї ночі нарахували вже другу частину грошового забезпечення — аж на 8 млн гривень, 5 з яких слід було відвезти на Схід країни, куди вже перемістилися підрозділи.

Щоб знайти своїх хлопців в районі АТО, начфіну доводилося з мішками грошей у машині та одним пістолетом пересуватися фронтовими дорогами від опорника до опорника

— Коли ми прибули до Дніпропетровська, в ОК «Південь» нам дали двох офіцерів супроводження і вертольотом закинули в район Волновахи. Тут ми протягом двох тижнів видавали гроші. Їздили по блокпостах. Неодноразово доводилося ночувати на передовій. Оскільки в інших бригадах бракувало людей, наших бійців прикомандировували до них, тож хлопці, які стояли в мене на забезпеченні, були розпорошені практично вздовж усієї лінії зіткнення. Аби знайти їх, доводилося з мішками грошей у машині та одним пістолетом намотувати сотні кілометрів. Останніх розшукали аж на Луганщині, десь у полі неподалік від кордону з РФ. Коли прибули у 128-у бригаду, я знайшов комбата й попросив, щоб він підказав, де тут наші володимир-волинські хлопці. Його відповідь мене ошелешила: «У вас під Волновахою стався бій, 16 «двохсотих»! Там все погано…» А я ж тільки-но звідти...

Руслан ТКАЧУК

ШАНОВНІ ВІЙСЬКОВІ ФІНАНСИСТИ ТА ПРАЦІВНИКИ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ СЛУЖБИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ!

Щиро вітаю із професійним святом — Днем військового фінансиста!

У цей непростий для країни час військові фінансисти у складних умовах роблять свій вагомий внесок у справу забезпечення обороноздатності нашої Батьківщини, демонструючи відповідальність, високу професійну майстерність, з честю виконуючи службові обов'язки в районі проведення АТО.

З перших днів розбудови Збройних Сил нашої незалежної держави до сьогодення без участі військових фінансистів неможливо уявити жодного напряму діяльності Збройних Сил. Це і планування заходів розвитку Збройних Сил, і вдосконалення системи соціальних виплат особовому складу, безпосередня робота у військах, вивчення та вирішення проблемних питань, що стосуються кожного військовослужбовця або працівника.

Постійна наполеглива праця особового складу фінансово-економічних органів є значущим внеском у справу розвитку Збройних Сил України.

Традиції багатьох поколінь військових фінансистів, їхній життєвий та професійний досвід служать надійною основою високого авторитету фінансової служби.

Висловлюю щиру подяку ветеранам фінансової служби, чий величезний досвід став підґрунтям становлення та функціонування фінансово-економічних органів Збройних Сил України.

Бажаю особовому складу фінансово-економічних органів Збройних Сил творчої наснаги і натхнення у важливій та відповідальній праці. Міцного здоров'я та щастя вам і вашим родинам.

Директор Департаменту фінансів
Міністерства оборони України
полковник С. В. ДЯЧЕНКО

З ПОЧАТКОМ АТО У ВІКНУ ВІДНОВЛЕНО НАБІР ВІЙСЬКОВИХ ФІНАНСИСТІВ

Нині у військах на посадах начальників фінансових служб здебільшого випускники Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка (ВІКНУ). Це єдиний в Україні навчальний заклад, де готують таких фахівців. Однак через так звану оптимізацію війська у попередні роки факультет фінансів і права ВІКНУ втратив замовлення на підготовку цих спеціалістів.

— На початку 2000-х державне замовлення на підготовку фахівців фінансового профілю в нашому виші становило майже 300 осіб. У 2013-му — взагалі не було набору, — розповідає заступник начальника кафедри полковник Сергій Чімишенко. — Однак із початком гібридної війни проти України підготовку військових фінансистів відновили, бо військо потребує професіоналів, які знають і військову справу, і фінанси, готові нести службу в умовах ведення бойових дій, на відміну від цивільних, які будь-якої миті можуть відмовитись працювати в небезпечних районах.

Нині у ВІКНУ опановують спеціальність «Фінанси, банківська справа та страхування» близько 140 курсантів. Цьогоріч конкурс при відборі становив майже дві особи на місце.

Тут навчаються здебільшого діти військовослужбовців, також і військових фінансистів, які продовжують сімейні династії. Є серед курсантів ВІКНУ й учасники бойових дій із досвідом участі в АТО.

З 2014 року кафедра фінансового забезпечення видає «Інформаційно-аналітичні матеріали щодо питань діяльності фінансово-економічних органів у ході проведення АТО».

Тетяна МОРОЗ

ВОЯКАМ З НОВОГРАДА-ВОЛИНСЬКОГО ВИПЛАЧЕНО 8 млн грн ВИНАГОРОДИ ЗА ЗНИЩЕНУ ВОРОЖУ ТЕХНІКУ

Фінансово-економічна служба механізованої бригади з Новограда-Волинського на чолі з майором Йосипом Январі в березні цього року брала участь у пілотному проекті щодо введення електронного документообігу «Система дистанційного обслуговування клієнтів з використанням програмно-технічного комплексу «Клієнт Казначейства — Казначейство». Безпосередньо під час перебування бригади в АТО з міста Волновахи Йосип Январі разом з головою Казначейства України Тетяною Слюз провели перші дистанційні електронні платежі. Це нововведення для військових фінансистів дає можливість суттєво зменшити кількість паперового документообігу, діяти оперативніше, спростити процедуру обслуговування розпорядників бюджетних коштів, отримати можливість у режимі реального часу відстежувати стан рахунків, відкритих у територіальних органах Державної казначейської служби України, проходження платежів, отримання виписок по рахунках тощо.

Наразі цей проект розпочинає застосовуватися у військах, а Йосип Йосипович із задоволенням консультує своїх армійських колег і вже отримав декілька пропозицій щодо його подальшого вдосконалення. Непогано було б втілити в життя і електронну звітність, і надати можливість дистанційно відкривати рахунки.

— Є позитивні зміни, що суттєво покращують нашу діяльність. Це і вищезазначений пілотний проект, і система закупівель ProZorro. З початком мобілізації і ми мобілізувались, — каже майор Январі. — У нас було потрійне навантаження, адже штатом фінансової служби нелегко забезпечити потреби кількатисячного колективу. Паралельно навчали і новоспечених фінансистів, що прибули до нас на доукомплектування вакантних посад.

За період участі підрозділів бригади у бойових діях особовому складу виплачувались усі передбачені чинним законодавством виплати. Наприклад, за викнання завдань під час боїв за Дебальцеве бійцям 1-го батальйону виплачена грошова винагорода у сумі 180 тисяч гривень. Відповідні кошти були виплачені бійцям бригади і за захоплення та знищення ворожої техніки, загалом близько 8 млн грн. За цими цифрами — мужність та героїзм особового складу з'єднання, а також клопітка праця фахівців фінансово-економічної служби.

— Начальника фінансово-економічної служби бригади поважають та цінують в колективі за людяність, професійність, допомогу. Він постійно роз'яснює та доводить зміни в законодавстві, що стосуються і грошового забезпечення, і обліку техніки та майна. Йосип Йосипович особисто проводить роботу в підрозділах під час перебування на передовій. Під час одного з таких виїздів він потрапив під обстріли неподалік Старогнатівки і вів себе достойно. Словом у нас бойовий начфін, — каже Іван Бурдюг, один з офіцерів бригади.

Сергій ЖМУРКО

ОРДЕНОНОСЦІ Є Й СЕРЕД ФІНАНСИСТІВ

На посаді начальника фінансової служби однієї з бригад ВДВ проходить службу підполковник Сергій Добренький. Отримавши кошти на преміювання особового складу 39-го батальйону територіальної оборони до Дня незалежності України, 23 серпня 2014 року офіцер з групою вирушив до підрозділів неподалік Іловайська. Дорогою група потрапила в засідку, але військові фінансисти з боєм вирвалися з небезпечної зони.

Прибувши до підрозділів батальйону, начфін оперативно розпочав видачу коштів, але через обстріл, що тривав до ранку наступного дня, не зміг завершити справу. Ворог бив по наших позиціях з мінометів, важкої артилерії, «Градів». За наказом командування батальйон почав вихід з оточення, який тривав три доби. Підполковник Сергій Добренький запакував пачки з грошима у бронежилет і, коли особовий склад підрозділу вийшов з оточення, видав героям належне грошове забезпечення.

— Після цього нас, фінансистів, бійці поважають ще більше, — згадує Сергій Добренький, кавалер ордена Данила Галицького.

Інф. «НА»

ЯК З УКРАЇНИ РОБИЛИ ОКОЛИЦЮ,

АБО МІФ ПРО «ОКРАЇНУ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ»

В 1639 році французький картограф Гійом Левассер де Боплан уклав рукописну карту Tabula Geographica Ukrainska («Українська географічна карта»)

Російський шовінізм — давно звичний супутник наших успіхів. Здається, північно-східний сусід просто нездатний спокійно спати без імперських марень про розчинення українців спочатку в «общерусском морє», а тепер — в «русском мірє». Як 300 років тому, так і нині «великодержавні» шовіністи озвучують ідею про походження назви нашої країни від слова «окраїна», маючи на увазі околицю Росії.

Попри ефективність обраного чорного піару, в око впадає поверхневість та грубість підходу російських пропагандистів до власної міфотворчості. «Україна — окраїна» — паралель, яка лежала на поверхні й тільки і чекала, аби її підібрали, що, власне, і сталося. Насправді ж тлумачення слова «україна» та історія походження назви нашої держави, звісно, значно глибші, ніж здавалося чи радше хотілося росіянам.

Звернімося до наукових фактів, установлених відомими українськими мовознавцями, зокрема, Григорієм Півтораком, Віталієм Скляренком, Євгеном Наконечним та іншими авторитетними дослідниками.

Факт № 1. Іще на початку нової ери у праслов'янській мові вже було слово «край» у розумінні «шматок землі». Згодом воно набуло значення «територія, яка належить племені». На позначення простору тоді використовувався суфікс —ін- і закінчення —а-. Наприклад, низина. Так утворилося й слово «країна», яке називало територію, що належить племені. У той самий період вживалася й лексема «украй» у значенні «відділений, відрізаний шматок землі, території племені».

Факт № 2. Після розпаду праслов'янської мовної єдності в антів, давніх слов'ян, які населяли нашу землю, утворилося слово «україна» — за тією ж формулою, що й «країна»: украй+ін+а. Але означало воно вже не цілу територію, а відділену частину землі племені. У VI столітті — зі створенням перших князівств замість племінних союзів — це слово набуло значення «відділена частина князівства», а з утворенням Київської Русі — «відділена частина держави», тобто власне «князівство».

Факт № 3. У XII столітті в Іпатіївському списку «Повісті минулих літ» слово «україна» зустрічається найімовірніше саме в цьому розумінні. Хоча дослідники поки не дійшли спільної думки в питанні його точного тлумачення у літописі й у різний час висували різні версії. Відповідно до них, під «україною» могла матися на увазі або Переяславська земля (тобто окреме князівство), або вся первісна Русь (тобто Київська, Переяславська та Чернігівська землі), або вся Київська Русь. Однак, приміром, Григорій Півторак схиляється до думки саме про Переяславську землю, тобто про окреме князівство. У кожному разі з висновків науковців ми бачимо, що йшлося аж ніяк не про околицю. Слово ж «окраїна» мало тоді зовсім інший зміст, відповідний до сучасного «околиця», і жодної плутанини між цими поняттями в людей, на переконання дослідників, не виникало.

Факт № 4. Перебуваючи у складі Литви та Польщі, українські землі продовжували називатися «україною», і малися на увазі вже не окремі князівства, а великі території, групи земель.

Факт № 5. Традицію називати свої землі Україною продовжили запорозькі козаки. А Богдан Хмельницький у національно-визвольній війні остаточно закріпив назву Україна (хоча паралельно продовжував уживатися й давній етнонім українців — «русини»). На мапі відомого французького картографа Гійома Сансона, який обіймав посаду географа самого короля, Україна так і називається — країна козаків: Vkraineou Paysdes Cosaques.

Факт № 6. Іще 1639 року французький картограф Гійом Левассер де Боплан уклав рукописну карту Tabula Geographica Ukrainska («Українська географічна карта»), на якій було відтворено 275 населених пунктів. Через дев'ять років на її основі фламандський художник Вільгельм Гондіус створив гравюру, де «чорним по мідному» вигравіював назву мапи — Ukraina.

Факт № 7. Поступова відмова від назви «русини» була цілком логічним наслідком і спротивом російській політиці й пропаганді. Адже Петро І по суті вкрав у Київської Русі назву, використавши для позначення новоспеченої імперії її грецьку версію — Росія.

Безумовно, поява назви Україна викликала бурхливу реакцію в Російській імперії, де не могли стерпіти такої зухвалої самоідентифікації та демонстрації національної свідомості. Петро І зажадав знищити і нову назву. Для цього треба було лише вигадати принизливу пропагандистську історію про Україну як околицю Росії.

Ми й досі змушені потерпати від наслідків тієї пропаганди, пояснюючи нашим опонентам із Росії, а інколи й деяким співгромадянам, що правильно говорити «в Україну», а не «на Україну». Так, через власне розкішне геополітичне положення ми були розірвані поміж імперіями, проте хіба лише ми? Згадаймо хоча б поділ Польщі чи Фінляндію, які до початку ХХ століття не мали власної державності. Однак ніхто ж не говорить «на Польщі» чи «на Фінляндії». **Тож ми маємо нарешті остаточно викреслити себе з контексту ідеології нашого сусіда-загарбника і не забувати, що Росія спромоглася обірвати ганебну традицію сплачування данини Кримському хану аж на початку XVIII століття — «позавчора», в історичному вимірі. І нехай з кожним роком нам взагалі стає дедалі більш однаково, що відбувається там, «на Московії», яка була околицею Київської Русі, а згодом — вірним васалом Золотої Орди та її спадкоємців, а в цілому майже 500 років власної історії — відсталою країною з обмеженим суверенітетом.**

Ольга НІКІФОРОВА

УКАЗІВ, ДОБІРНО ПРОСЯКНУТИХ СПЕСИВО-ЗВЕРХНІМ «ЗАБОРОНИТИ!» ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ, БУЛО БЕЗЛІЧ

Слід зазначити, що ревні виконавці «височайших» повелінь «на місцях» у своєму українофобстві перевершували будь-які можливі межі брехні та цинізму. Приміром, циркуляр полтавського губернатора фон Богговута серед іншого вимагав також «усіма засобами викорінювати вживання назв «Україна», «український», «скласти правдиву історію малоруського народу, в якій роз'яснити, що «Україна» — то «окраїна» держави в минулі часи... і що ніколи українського народу не було...»

Узвичаєна маячня, розвінчувати яку — забагато честі. Та все ж цікаво, «окраїною» якої держави наприкінці XII ст., коли назва «Україна» вперше зустрічається в літописних джерелах, можна було б вважати величезну імперію, якою ще була на той час Київська Русь? Хоча пан губернатор і не уточнював, яку саме «державу» він мав на увазі, однак жодних сумнівів щодо цього не виникає — не він перший... Правда, тоді доведеться «поправити», скажімо, відомого дослідника історії Москви С. Бахрушина, котрий навіть на кінець XIII ст. визначав її як «закутковою», та говорити бодай про початки російської державності на ту пору ще не доводиться, оскільки, як зазначають найостанніші академічні історичні видання Росії, самий лише «початковий етап формування» російського етносу «припав на XIV століття», або іншого відомого історика І. Огієнка, який доводив, що «навіть в XVII віці Москва животіє в темноті». Та й за оцінкою М. Драгоманова, Московщина на той час «була дика і не знала другого письменства, окрім церковного». А тому «читала Московщина в книгах не про народовства грецькі та римські, а про біблейські царства; бачила перед собою народовства не італійські, не Англії, не Швейцарії, не Голяндії, а татар казанських, астраханських з їхньою ханською самоволею». Сучасник Драгоманова, російський історик К.Кавелін, наголошуючи на «повній відсутності культури російських мас», зазначав, що «невиразністю та безхарактерністю дише домашнє й громадське життя, розумова й усілякa діяльність навіть освічених верств нашого суспільства», а от у «малоросіян... навпаки, індивідуальність сильно розвинута, внаслідок їх історії та порівняно вищого ступеня культури». Ось до якого «центру» прилучилася «окраїна» Україна.

А щодо назви «Україна», то вона зустрічається в літописах із 1187 р., коли, повідомляючи про смерть переяславського князя Володимира Глібовича (18 квітня 1187 р.), літописець додав: «За ним же Україна багато потужила». Важливо, що при цьому, як слушно зауважує відомий дослідник цього питання професор В. Мороз, «літопис вживає слово «Україна» без жодних пояснень, як самозрозуміле». Тому цілком вірогідним є припущення про те, що ця назва широко вживалася й раніше, але не в офіційних документах, а в усній мові. Та «на письмі», зрозуміло, мала вживатися тільки офіційна назва держави — «Русь». Як наголошує В. Січинський, «Україна як назва географічна і збірно-національна була завжди чистонародною, глибокоінтимною і соборною».

Та «скринька» щодо узвичаєної затятості російських можновладців проти назви «Україна» відкривається зовсім просто. Так, колишні російські міністри Кривошеїн та Мілюков і колишній посол в Австрії Шебеко в записці-інструкції державам Антанти підкреслювали: «...Коли б навіть «Україна» на світовому конгресі й була зарахована до складу російської держави, але зберегла цю назву, то ми б залишили й на майбутнє багате поле діяльності для сепаратистів, бо поки існує окремий народ, доти домагання своєї окремої держави завжди буде мати ґрунт і рацію».

Ось що непокоїло імперську верхівку Росії: не повинно бути окремого українського народу, який завжди буде домагатися своєї окремої держави. Будь-якими шляхами зруйнувати цю кляту окремішність, що так нестерпно ріже око й сушить серце російського шовініста — ось завдання із завдань, яке завжди ставила перед собою «братня» імперія. Одним із шляхів його розв'язання були не минаючі намагання імперських ідеологів будь-що довести (ще краще — звести в ранг аксіоми), що українці — то ніякий не окремий народ, їхня мова — ніяка не... й таке інше. І робилося це просто-таки з винятковим цинізмом.

Із книги Михайла ЛУКІНЮКА «Обережно: міфи!» (друкується зі скороченнями)

Бої за визволення Запоріжжя (жовтень, 1943 рік)

ЧОТИРИ УКРАЇНСЬКІ ФРОНТИ БРАЛИ УЧАСТЬ У ЗВІЛЬНЕННІ НАШОЇ ДЕРЖАВИ

ПЕРШИЙ НАСЕЛЕНИЙ ПУНКТ ВІДВОЮВАЛИ 18 ГРУДНЯ 1942 РОКУ, А 28 ЖОВТНЯ 1944-го — ВСЮ ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ

Визволення України від фашистських окупантів розпочалося 18 грудня 1942 року. Того дня війська 1-ї гвардійської танкової армії увійшли до села Півнівка тодішньої Ворошиловградської області. А 28 жовтня 1944 року 85-кілометрову ділянку кордону України з Румунією прийняв під охорону 24-й прикордонний полк під командуванням підполковника С. Капустіна. Саме його підлеглі 22 червня 1941 року вступили в перший бій із фашистськими загарбниками

Ці дві історичні дати вміщують так багато! У них — подвиг і героїзм мільйонів бійців, які брали участь у визволенні України. Цю історичну місію виконали воїни чотирьох Українських фронтів, які громили окупантів на нашій багатостраждальній землі. Варто нагадати, що датою їхнього створення було 20 жовтня 1943 року. Це сталося шляхом перейменування Воронезького, Степового, Південно-Західного та Південного фронтів відповідно у 1-й, 2-й, 3-й та 4-й Українські. Саме на бійців цих стратегічних об'єднань було покладено завдання зі звільнення нашої землі від гітлерівських окупантів.

З 120 двічі Героїв Радянського Союзу — 84 здійснили подвиги саме на території нашої країни, майже кожен третій з них — представник України

Щоб мати уявлення про складність виконання такого завдання, варто звернутися до статистики. Проти чотирьох Українських фронтів ворог виставив на ділянці від Прип'яті до Криму 103 дивізії. Чисельність військ вермахту становила понад 1,7 мільйона осіб, на озброєнні яких було 16 840 гармат та мінометів, 2 200 танків та самохідних гармат, 1 462 літаки.

У складі чотирьох Українських фронтів на початку 1944 року було 168 стрілецьких та 9 кавалерійських дивізій, загальна чисельність яких становила понад 2,3 мільйона солдатів та офіцерів, а бойовий потенціал — 28 850 гармат та мінометів, 2 040 танків та САУ, 2 370 літаків. З кінця 1943 по березень 1944 року війська провели кілька наступальних операцій з метою знищення ворога у східних районах Правобережної України, звільнення від нього всього правого берега Дніпра і тим самим створили умови для подальшого наступу.

Кожен з Українських фронтів зробив вагомий внесок у виконання цього завдання. Так, 1-й Український визволяв Київ. Першим із групою десантників на броні танка увірвався до центру столиці командир розвідувального взводу гвардії старшина Никифор Шолуденко, який загинув смертю героя. Окрім того, воїни 1-го Українського фронту брали участь у проведенні Луцько-Рівненської операції, в ході якої було визволено Рівненщину.

Немало героїчних сторінок у літопис визволення України вписали воїни 2-го Українського фронту. Його війська очистили від ворога Житомирську, більшу частину Київської і частково Вінницьку та Рівненську області. Вони брали активну участь в Умансько-Ботошанській та Яссько-Кишинівській операціях. Воїни саме цього фронту першими вийшли на державний кордон СРСР із Румунією.

На бойовому рахунку бійців та командирів 3-го Українського фронту — визволення Дніпропетровська (Дніпро), Дніпродзержинська (Кам'янське), південь України і значної частини Молдови.

Вогненними верстами війни пройшли територією України і воїни 4-го Українського фронту. Його війська звільняли від гітлерівців південь України. Та особливо відзначилися у квітні-травні 1944 року, коли у взаємодії з моряками Чорноморського флоту, Азовської військової флотилії розгромили 200-тисячне угруповання ворога і звільнили Крим. У вересні-жовтні брали участь у боях у Закарпатській Україні.

Понад половину з 15 фронтів, які діяли в роки війни, очолювали маршали та генерали-українці — С. Тимошенко, Р. Малиновський, А. Єрьоменко, П. Рибалко, С. Руденко, В. Герасименко, П. Жмаченко, К. Москаленко, І. Кириченко, М. Кирпонос. Про масовий героїзм та мужність наших воїнів, виявлений ними у боях на території України, свідчить той факт, що з 120 двічі Героїв Радянського Союзу — 84 здійснили подвиги саме на території нашої країни, майже кожен третій з них — представник України.

У КАЛЕНДАРЯХ НЕОДМІННО З'ЯВИТЬСЯ НОВЕ СВЯТО

Гадаю, що ніхто з тих воїнів, які брали участь у боях за визволення України, і не міг навіть уявити сьогоднішній перебіг історії. Але сталося так, що деякі нащадки колишніх визволителів української землі через майже 70 років прийшли в Україну як окупанти. Зусиллями героїчних українських воїнів російських агресорів зупинено. Багато з них уже ніколи не повернуться додому. Військовослужбовці Збройних Сил України набули такий бойовий досвід, який дозволяє дедалі сильніше бити ворога з меншими втратами. Особливо це засвідчила героїчна оборона донецького аеропорту, яка стала символом мужності та героїзму всіх захисників України. Президент України Петро Порошенко наголосив: «Карбувати їхній подвиг у літописі української бойової слави треба буде золотими літерами. Держава належним чином оцінить їхню мужність».

Отже, чергову річницю визволення України ми маємо відзначати за двома напрямками — віддати данину пам'яті і пошани бійцям і командирам, які визволяли нашу рідну землю від фашистських окупантів. Водночас ми маємо зробити все можливе для повного очищення України від новоявленого російського агресора. Всі ми віримо в те, що переможемо в цій неоголошеній війні, й у нашому календарі з'явиться ще одна історична дата — День повного визволення України від новоявлених загарбників та окупантів.

Я пишаюся тим, що визволення України від фашистських окупантів розпочалося з Донбасу, бо народився у Стаханові, де мій батько працював на одній шахті з легендарним гірником і звідти пішов на війну. А повернувшись з неї 1945 року, почав відновлювати шахту 10-біс у Донецьку, де пройшли мої дитинство і юність. Я бачив, який слід залишили гітлерівці під час «господарювання» тут.

Я пам'ятаю, як ми всім класом приносили квіти до пам'ятника поряд із приміщенням шахти. До шурфу цієї копальні фашисти скинули тіла багатьох полонених радянських бійців та підпільників. А школу №75, де я навчався і яку раніше за мене закінчив Василь Стус — поет-«шестидесятник» (котрому посмертно присвоїли звання Героя України), гітлерівці спалили. А майже через 70 років батьківський дім, де я виріс, був пошкоджений вибухом снаряда новоявлених окупантів. Цей злочин поповнив список тих руйнувань та людських втрат, які принесла російська гібридна війна на мій Донбас. Тому я особисто, як і мільйони українців, живу вірою у майбутнє свято визволення всієї української землі від російського агресора!

ПРО РАТНІ ПОДВИГИ ІВАН БОТОВ ЗНАЄ НЕ З КНИЖОК

У цьому місяці ветерану військової служби полковнику у відставці Івану Ботову виповнилося 90 років. Його призвали на військову службу на початку 1945 року.

Після закінчення військової академії капітан Іван Ботов отримав надзвичайно важливе завдання: сформувати в чернігівських лісах технічний дивізіон одного з перших полків Ракетних військ стратегічного призначення. З цим він впорався на «відмінно». Окрім того, в його біографії була сторінка, коли виконував обов'язки редактора дивізійної газети. Військове керівництво оцінило доробок офіцера і запропонувало посаду начальника відділу ВПС газети Київського військового округу.

На новій посаді розпочалося його становлення як військового журналіста з міжнародним ім'ям. Іван Ботов був на той час єдиним з військових, якого обрали членом історичного клубу при Академії наук України. Він досліджував тему зоряних війн, яка цікавила багатьох людей. Матеріали такого спрямування друкувалися й у закордонних журналах та газетах. Окрім того, Іван Михайлович є автором книги «Вогнем полкових батарей», яка витримала два видання накладом по 140 тисяч примірників. Отже, Іван Михайлович є ветераном двох газет — Київського військового округу та її правонаступниці «Народної армії». На його робочому столі я побачив підшивку Центрального друкованого органу Міністерства оборони України. Перехопивши мій погляд, колишній колега пояснив: «А я — постійний передплатник «Народної армії». Бо кращі роки життя пов'язані з працею у ній!»

Колектив газети «Народна армія» приєднується до численних побажань на адресу Івана Михайловича з нагоди його 90-річчя та зичить ювіляру міцного козацького здоров'я та ще довгих років життя.

Матеріали сторінки підготував Володимир ЧІКАЛІН

НАПАДНИК «ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО ПОЛКУ» СВЯТОСЛАВ СЛОБОДЯНИК:

«ІГОР СУРКІС ЗАПИТАВ МЕНЕ, ЧИ ГОТОВИЙ Я ПІДПИСАТИ КОНТРАКТ ІЗ «ДИНАМО»

Радість перемоги на всіх одна

В атаці сержант Геннадій Сафронов

Нагорода солдату Святославу Слободянику — від президента ФК «Динамо»

Наша газета вже повідомляла про завоювання Кубка Героїв АТО футбольним клубом Окремого полку Президента України, який у фіналі переміг нацгвардійців із Вінниці з рахунком 4:0. Сьогодні розповімо, хто сприяв створенню команди, як футболістам у погонах вдається поєднувати службу із заняттям улюбленим видом спорту та про амбітні плани аматорського клубу

З гравцями команди — командиром роти капітаном Олександром Чурсіним та начальником зв'язку полку майором Сергієм Дяченком — ми зустрілись після їхнього повернення з відрядження для відбору молодого поповнення. В розмові з офіцерами поцікавився, чи розгледіли вони в новачках потенційних гравців футбольної команди частини.

— Завдання підбору призовників за вмінням грати у футбол не стоїть, — говорить капітан Чурсін. — На першому місці — військова служба, а футбол — це захоплення, від якого отримуєш неабияке задоволення. Хоча під час відбору кандидатів на службу в полку перевагу віддаємо фізично розвинутим хлопцям міцної статури.

— Щоб добре виглядати на футбольному полі, треба багато тренуватися, — додає майор Дяченко. — А щоб мати час на тренування, потрібно успішно виконувати свої посадові обов'язки, іноді навіть за рахунок вільного часу.

Офіцери розповіли, що ініціатива створення клубу та його участі в іграх Футбольної ліги учасників АТО належить гравцю під десятим номером — командиру полку полковнику Сергію Клявліну, який є завзятим прихильником футболу.

— Моя пропозиція створити команду, яка б не просто грала у Футбольній лізі учасників АТО, а й претендувала на головний трофей, була одностайно підтримана в частині, — розповідає полковник Клявлін. — Своє головне завдання бачив не лише в повному сприянні нашим футболістам-аматорам, а й в організації тренувань команди так, щоби «бутси не перебігали дорогу берцям».

Добре розуміючи, що ключова фігура будь-якої команди — це її тренер, Сергій Володимирович чимало часу провів у пошуках наставника для хлопців. Причому тренера, який виконував би свої функціональні обов'язки на громадських засадах, тобто безоплатно. І такий тренер, на щастя, знайшовся. Ним виявився в минулому футболіст, а нині професійний тренер Павло Кікоть, який у січні 2017 року залишив роботу в команді першої ліги «Суми» і чекав на пропозиції українських клубів.

— Коли мені зателефонували з Всеукраїнського об`єднання тренерів і запропонували попрацювати з футбольною командою військової частини, я, відверто кажучи, відреагував на це скептично, — зізнається Павло Кікоть. — Але перше ж тренування повністю розвіяло мої сумніви і песимізм.

Павла Миколайовича вразили самовіддача і працездатність армійських футболістів на тренуваннях, а найбільше — те, що всі його нові підопічні час від часу виїжджають на ротацію в зону бойових дій. І футбол — це для них певною мірою психологічна реабілітація після перебування в надскладних умовах в районі проведення АТО.

До речі, один з воротарів команди капітан Олександр Чурсін під час служби командиром взводу в 30-й окремій механізованій бригаді отримав у бою осколкове поранення та контузію. Він тривалий час лікувався, але службу в армії не полишив, так само як і заняття улюбленим видом спорту. Кілька осколків, які залишились в тілі, не заважають офіцеру захищати ворота команди.

Тренер Павло Кікоть, який донедавна очолював команду першої ліги ФК «Суми», вражений самовідданістю армійських футболістів

— Спостерігаючи, з яким старанням хлопці виконують мої завдання, як у них спалахують радістю очі, коли вдається виконати тренерські настанови, зрозумів, що моя місія полягає в тому, щоб допомогти їм перемагати не лише в бою, а й на футбольному полі, — продовжує розповідь Павло Кікоть.

Коли його підопічні змагалися у фіналі за Кубок Героїв АТО, Павло Миколайович знаходився на тренерському семінарі в Туреччині, звідки давав настанови в телефонному режимі. І хлопці сповна віддячили своєму наставнику яскравою перемогою.

— Кілька гравців команди є учасниками параду з нагоди Дня незалежності, — розповідає полковник Сергій Клявлін. — Напередодні свята, 22 серпня, в нас була запланована гра з прикордонниками, і я попросив організаторів перенести матч, але нам відмовили. Дуже хвилювалися, щоб ніхто не отримав на полі травму і не виникло проблем під час параду. Слава Богу, все тоді обійшлося. А загалом наша команда — неабиякий подразнювач для суперника: проти нас усі виходять з великою мотивацією на перемогу, а тому наших ніг не шкодують.

Гравці впевнені, що дружня атмосфера, налаштованість команди на перемогу, а також фізичні кондиції кожного футболіста — це заслуга капітана команди Артема Борща.

— З району проведення АТО деякі хлопці повертаються із зайвою вагою, — посміхається Артем. — Зрозуміло, що там не до футболу, а заняття фізпідготовкою обмежуються гирями, гантелями та підтягуванням на поперечині. Тому організовую додаткові заняття з «фізики», і хлопці швидко приходять до норми.

Під час церемонії вручення нагород по закінченні фінального матчу на стадіоні «Динамо» імені Валерія Лобановського приз «Кращий гравець турніру» з рук президента київського «Динамо» Ігоря Суркіса отримав солдат Святослав Слободяник (кулеметник Окремого полку Президента України).

— Вручаючи нагороду, Ігор Михайлович запитав: «Ну що, готовий контракт підписати з «Динамо»?» — ділиться враженнями Святослав. — Я відповів, що готовий. Жарт, звичайно, а приємно. Ніколи не думав, що колись отримаю такий престижний приз та ще й від президента «Динамо».

Полковник Сергій Клявлін домовився з головним тренером київських «динамівців» Олександром Хацкевичем про проведення кількох тренувань на базі столичного клубу.

У ранзі володарів Кубка Героїв АТО футболісти ФК «Президентський полк» нещодавно взяли участь у благодійному турнірі «Кубок захисника» на підтримку дітей-переселенців зі Сходу України. У фінальному матчі вони з мінімальним рахунком 0:1 поступилися «Повітряним Силам», а кращим нападником турніру став Святослав Слободяник.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

ЯК ПІДГОТУВАТИ АВТО ДО МОРОЗІВ

ЗИМОВИЙ СЕЗОН — ЦЕ СКЛАДНИЙ ПЕРІОД НАВІТЬ ДЛЯ ДОСВІДЧЕНОГО ВОДІЯ ТА ЗОВНІ НАДІЙНОГО АВТОМОБІЛЯ, ЯКИЙ МОЖЕ ПІДНЕСТИ В ДОРОЗІ НЕПЕРЕДБАЧУВАНІ СЮРПРИЗИ

Серед основних заходів підготовки вашого авто до зими є: вибір зимових шин; підготовка двигуна (може потребувати заміни масла й охолоджуючої рідини, перевірки приводних ременів, заміни свічок запалювання); підготовка акумулятора (АКБ), гальм; обробка кузова; заміна рідини омивача скла; підготовка пічки салону. Може виникнути потреба в проведенні й інших робіт, але це вирішується вже індивідуально для кожного авто

Вибір зимових шин

Необхідно своєчасно замінити літню гуму на зимову. За правилами така заміна рекомендована, коли температура повітря опускається до 5–7 С°. При нижчих температурах хімічний склад літньої гуми змінює свою структуру, через що вона просто дубіє. Втрачається еластичність, послаблюється контакт шини з дорогою, а це істотно впливає на ймовірність виникнення заносу на дорозі й збільшення гальмівного шляху.

Дехто вважає, що найбільш оптимальний варіант — всесезонна гума. Але треба розуміти, що вона призначена для країн, де більш м'які, ніж у нас, зими, тому, обравши її, ви також ризикуєте потрапити в халепу на зимових дорогах. Слід пам'ятати, що наявність якісних зимових шин на автомобілі —це насамперед безпека водія і пасажирів.

Багато хто з водіїв віддає перевагу шипованій гумі, проте фахівці рекомендують для поїздок по місту, де більш-менш нормальні, доглянуті дороги, її не використовувати. На міських дорогах шипована гума збільшує гальмівний шлях, а також є небезпека виникнення заносу.

Шипована гума добре себе зарекомендувала під час поїздок за місто, де дорога часто вкрита льодом, а ще по вкатаному й не вкатаному снігу. Помилково думати, що класична зимова гума не може використовуватися на дорогах за містом. Просто необхідно їздити акуратніше.

І ще одне важливе правило: взимку не ставте зимові шини тільки на одну ведучу вісь (існує така практика для літніх покришок). Взимку такий варіант економії не пройде. Якщо все ж ризикнете, то готуйтеся до заносів.

При підготовці двигуна до зими зверніть увагу на масло та ремені

Звичайне всесезонне масло розраховане на нижній температурний діапазон 20–25 С°. Для більш низьких температур потрібно залити масло низької в'язкості. Під час заміни масла не забудьте й про заміну масляного фільтра.

Також зверніть увагу на приводні ремені генератора та інші. Справа в тім, що на сильному морозі зростає навантаження на всі вузли та агрегати двигуна, отже й на приводні ремені. При значній їх зношеності, наявності тріщин виникає велика ймовірність того, що при сильніших навантаженнях у зимовий період вони порвуться. Краще заздалегідь їх замінити, ніж мучитися на морозі.

Напередодні зимового періоду експлуатації авто пригадайте, коли ви замінювали свічки запалювання і на який пробіг розрахована їхня експлуатація. Якщо термін завершується, то краще напередодні зими замінити старі свічки на нові.

Не варто забувати й про те, що тосол і антифриз із часом втрачають свої властивості й можуть замерзати при низьких температурах. Не забувайте, що міняти їх потрібно в залежності від марки авто або від пробігу.

Підготовка АКБ

Взимку багато чого залежить від стану акумулятора. Якщо розряджена АКБ влітку без особливих проблем заведе машину, то взимку така батарея може створити багато проблем. Готуючи автомобіль до зими, слід обов'язково обстежити АКБ, перевірити її кондицію, і якщо вона сумнівна, необхідно придбати нову.

Підготовка гальм

Обов'язково простежте за тим, щоб у коліс був однаковий гальмівний шлях. Якщо влітку занос буває невеликим, то взимку авто може вилетіти в кювет. Різні гальмівні шляхи вказують на неоднаковий знос гальмівних колодок, тому їх теж бажано замінити на нові.

Якщо гальмівній рідині вже більше двох років, замініть її на нову, бо у вашого авто ефективність гальмування знижена мінімум на 20%, а взимку ця цифра значно збільшиться.

Зверніть увагу й на гальмівні шланги: міняти їх потрібно хоча б раз на п'ять років.

Підготовка кузова

Якщо ви хочете, щоб ваш автомобіль прослужив довго, обов'язково проведіть антикорозійну обробку його кузова. У багатьох іномарках вона вже проведена у вигляді оцинковки. Взимку це дуже важливо, оскільки застосування комунальними службами різних хімікатів і солі для розбивання льоду на дорогах призводить до швидкого ржавіння кузова машини.

Антикорозійна обробка кузова проводиться раз на п'ять років, а потім при необхідності повторюється знову, але вже більш рідкими сумішами. Такі роботи краще виконувати в автосервісах, тому що антикорозійна обробка кузова вимагає дотримання певних технологій і використання якісних матеріалів.

Склоочисники

Узимку погода непередбачувана, тому склоочисники потрібно завжди тримати справними, бо згідно з правилами дорожнього руху в разі їхньої несправності сідати за кермо заборонено.

До зими краще встановити нові «двірники» і замінити літню рідину в бачку омивача на зимову. Замерзла літня рідина може вивести з ладу шланги, не кажучи вже про насос омивача, тому її потрібно заздалегідь замінити.

Що возити із собою взимку

Зима вносить свої корективи не тільки в стиль водіння машини, але й у комплектування багажника, тому рекомендовано заздалегідь у нього покласти щітку й скребок для очищення снігу та льоду зі скла; килимок із цупкого брезенту (щоб можна було підстелити під колеса при пробуксовуванні, а також за необхідності теплоізолювати двигун); невелику лопату, відро та запас масла й зимового омивача.

ЯК ВІДЧИНИТИ ЗАМЕРЗЛІ ЗАМКИ ТА ПРАВИЛЬНО ЗАПУСТИТИ ДВИГУН ВЗИМКУ

Кожен водій рано чи пізно стикається з такою проблемою. Варто мати на увазі, що центральний замок у машині на морозі може не відчинятися не тільки тому, що він замерз, але й через розряджений акумулятор.

Залежно від температури повітря й ступеня замерзання замків на дверцятах існує декілька ефективних способів відчинити їх і потрапити в салон авто.

При невеликому морозі (до — 3 °С) відчинити замерзлий замок можна спробувати, нагрівши ключ над запальничкою і вставивши його в отвір замка, але повертати ключ необхідно дуже обережно, щоб його не зламати.

При сильному морозі можна застосувати перевірений народний метод. Залийте шприцом у замерзлий замок машини медичний спирт. Чистий спирт розчиняє лід і при цьому активно виділяє тепло. Але не всі незамерзаючі рідини можна заливати в замки. Приміром, ізопропіловий спирт досить агресивний, до того ж в автомобільних рідинах він розведений водою. Також не варто заливати в замки рідини на основі гасу, з допомогою яких відкручують гайки, оскільки вони гігроскопічні (вбирають вологу).

Найефективнішим способом відчинити замерзлий замок є брелок-розморожувач або спеціальний аерозоль типу «Рідкий ключ».

Щоб замки й двері в машині не замерзали, слід дотримуватися кількох правил:

— якщо замок відтанув, а дверцята машини не відчиняються, значить, вони примерзли. Щоб не відірвати ручку й ущільнювач, дверцята треба не тягнути на себе, а штовхати від себе, тому що так ви деформуєте гуму ущільнювача, а лід при цьому кришиться;

— наступного разу, коли будете очищати машину від снігу, не забудьте пройтися щіткою водійськими дверима зверху і знизу. В іншому випадку сніг потрапить всередину, розтане, а потім замерзне;

— щоб двері машини не примерзли, наприклад, після миття гумки ущільнювача обов'язково треба насухо витерти і змастити водовідштовхуючою рідиною;

— у разі замерзання вікон, якщо вони оснащені електричними склопідйомниками, не намагайтеся їх відкривати. Спершу прогрійте салон, інакше виникне висока вірогідність пошкодження мотора, що піднімає скло. Коли вікно відтане, його можна буде відкрити і обробити силіконовим мастилом.

Існує декілька простих прийомів, що дозволяють завести машину в мороз. Дотримуйтесь певної послідовності дій при запуску двигуна взимку, незалежно від того, дизельний він чи бензиновий:

— попередньо «розігрійте» акумулятор — це збільшить шанси на запуск двигуна. Для цього можна протягом 20–30 секунд поморгати фарами дальнього світла;

— увімкніть замок запалювання. Якщо у вас машина з інжектором, потрібно почекати кілька секунд, поки бензонасос накачає паливо;

— якщо ви їздите на авто з карбюратором без автоматичного підсосу повітря, не забудьте витягнути ручку повітряної заслінки;

— в автомобілях із механічною КПП перед тим, як завести мотор, необхідно витиснути педаль зчеплення, щоб відключити від двигуна замерзлу трансмісію;

— спробуйте завести авто. Включати стартер потрібно секунд на 10–15, не довше, тому що він може перегрітися. Повторити спробу можна буде не раніше, ніж через хвилину;

— якщо стартер крутиться нормально, але машина не завелася після 2–3 спроб, натисніть педаль газу, після чого спробуйте завести її знову;

— якщо стартер не крутиться, то, швидше за все, причина найчастіше криється в розрядженому акумуляторі або в самому стартері, що набагато рідше стається.

Матеріали сторінки підготував Анатолій КРАВЕЦЬ

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності майна, що знаходиться на балансі Квартирно-експлуатаційного відділу м. Львова з метою продовження договору оренди:

№ з/п	Опис об'єкта оцінки	Площа кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1	Нежитлові приміщення підвалу у будівлі інв. № 1, в/м № 55	296,4	м. Львів, вул.Театральна, 22	Фактична дата

Крім того, повідомляю, що за результатами конкурсу, що відбувся 19.10.2017 року переможцями визначено наступних суб'єктів оціновання:

— по об'єкту 1: нежитлове приміщення у будівлі гуртожитку № 107, в/м № 1 м. Львів, вул.Кн. Ольги,1–5 визнано ФОП Савицького Д.К.;

— по об'єкту № 2: частина нежитлового приміщення в будівлі терапевтичного корпусу № 35, в/м № 60, м. Львів, вул. Личаківська, 26 визнано ФОП Лібич А.М.;

— по об'єкту № 3: нежитлові приміщення у житловому будинку № 4, в/м 529 м. Львів, вул. Чупринки, 84 визнано ФОП Савицького Д.К.

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львова, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Основні умови конкурсу:

У конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс:

Конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська, 2.

Телефон для довідок: (032) 255-74-80.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою "Згідно з оригіналом" із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Інформація про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі і обліковується в КЕВ м. Харків:

№ з/п	Найменування об'єкта оцінки, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінки	Мета проведення оцінки
1.	Нежитлові приміщення № 1 в будівлі № 7 нерухомого військового майна загальною площею 63,4 кв. м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
2.	Нежитлові приміщення будівлі № 11 нерухомого військового майна загальною площею 447,8 кв. м за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 20, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінки окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою "Згідно з оригіналом" із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінки однотипного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінки майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

***

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об'єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об'єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1.	Частина нежитлових приміщень будівлі (КПП) № 18, в/м № 38 під розміщення банкомата.	2,0	Львівська обл., Яворівський р-н., Верблянська сільська рада, урочище Гвардійське	31.10.2017

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Основні умови конкурсу: у конкурсі беруть участь суб'єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатанному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська,19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Макарівська квартирно- експлуатаційна частина району про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки об'єктів державної власності, що відбувся 20.10.2017

Нерухоме військове майно — частина адміністративної будівлі КЕЧ №26 військового містечка № 6 площею 76,3 кв. м, за адресою: Житомирська обл., Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23. Конкурсною комісією прийнято рішення про укладення договору з учасником конкурсу — ПП «Україна — Експерт-Центр».

***

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення посад:

1. Начальник інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1850–2070 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати військовослужбовці, які мають науковий ступінь, вчене (почесне) звання, вислугу років на військовій службі на посадах наукових або науково-педагогічних працівників не менше десяти років, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, або особи, які мають досвід проходження військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (не менше п'яти років) та оперативно-стратегічний рівень військової освіти.

2. Заступник начальника командно-штабного інституту застосування військ (сил) з навчальної роботи, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1795–2008 грн.

3. Заступник начальника інституту авіації та протиповітряної оборони з навчальної роботи, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1795–2008 грн.

4. Заступник начальника інституту оперативного забезпечення та логістики з навчальної роботи, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1795–2008 грн.

5. Заступник начальника гуманітарного інституту з навчальної роботи та наукової роботи, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1795–2008 грн.

6. Заступник начальника інституту інформаційних технологій з навчальної роботи, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1795–2008 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати військовослужбовці, які мають вчене звання, науковий ступінь, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти, досвід проходження військової служби на посадах наукових або науково-педагогічних працівників (наукових працівників) не менше п'яти років.

7. Начальник кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, ШПК — «генерал-майор», посадовий поклад — 1720–1845 грн.

8. Начальник кафедри ракетних військ і артилерії командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

9. Начальник кафедри керівництва військами (силами) в мирний час командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

10. Начальник кафедри зенітних ракетних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

11. Начальник кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

12. Начальник кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

13. Начальник кафедри застосування інформаційних технологій та інформаційної безпеки інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

14. Начальник кафедри підготовки миротворчого персоналу навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1720–1845 грн.

15. Заступник начальника кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1668–1790 грн.

16. Заступник начальника кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1668–1790 грн.

17. Заступник начальника кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1668–1790 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь та/або вчене (почесне) звання відповідно до профілю кафедри; оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років.

18. Професор кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

19. Професор кафедри ракетних військ і артилерії командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

20. Професор кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

21. Професор кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

22. Професор кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

23. Професор кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

24. Професор кафедри застосування інформаційних технологій та інформаційної безпеки інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1540–1680 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь та/або вчене звання, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п'яти років.

25. Доцент кафедри управління військами інституту державного військового управління, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

26. Доцент кафедри розвідки командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

27. Доцент кафедри радіотехнічних та спеціальних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

28. Доцент кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

29. Доцент кафедри технічного забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

30. Доцент кафедри тилового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

31. Доцент кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

32. Доцент кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

33. Доцент кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

34. Доцент кафедри економіки та фінансового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1460–1560 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь, оперативно-тактичний (оперативно-стратегічний) рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п'яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом не менше трьох років.

35. Старший викладач кафедри Сухопутних військ командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

36. Старший викладач кафедри Військово-Морських Сил командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «капітан 1 рангу», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

37. Старший викладач кафедри Військово-Морських Сил командно-штабного інституту застосування військ (сил), ШПК — «капітан 1 рангу», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

38. Старший викладач кафедри радіотехнічних та спеціальних військ інституту авіації та протиповітряної оборони, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

39. Старший викладач — начальник радіоелектронної боротьби кафедри оперативного та бойового забезпечення інституту оперативного забезпечення та логістики, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

40. Старший викладач кафедри зв'язку та автоматизованих систем управління інституту інформаційних технологій, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

41. Старший викладач кафедри підготовки миротворчого персоналу навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1390–1480 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом не менше двох років.

42. Викладач кафедри оперативного мистецтва інституту державного військового управління, ШПК — «полковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

43. Викладач кафедри підготовки миротворчого персоналу навчально-наукового центру міжнародної миротворчої діяльності, ШПК — «підполковник», посадовий оклад — 1195–1310 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, вчене (почесне) звання, а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), за наявності; службова характеристика; завірена копія службової картки; медична характеристика; довідка про проходження військової служби (трудову діяльність); список наукових праць (винаходів) та звіт про науково-педагогічну (наукову) діяльність; витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду, вищу за ту, на якій перебуває); письмова згода на збір та обробку персональних даних.

Термін подання документів — до 25.11.2017 р.

Дата проведення конкурсу — 28.11.2017 р.

Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

З ЮВІЛЕЄМ!

Днями відзначив 55-річчя
ГАЛАК Роман Степанович,
полковник запасу.

Шановний Романе Степановичу!

Сердечно вітаємо вас із ювілеєм і бажаємо міцного здоров'я на довгі роки життя, нехай завжди з вами будуть молодість духу, відчуття радості та любові.

Хай наступні роки, як і пройдені, рясніють добрими пам'ятками, хай доля буде прихильною, благополуччя вашій родині, миру, добра і Божого благословення!

Борщівська районна організація ветеранів ЗС України

Концерн «Військторгсервіс», код 33689922, повідомляє про втрату оригіналу свідоцтва про право власності на нерухоме майно за адресою: Київської обл., м. Київ, вул. Волинська, 47:

— свідоцтво про право власності на нерухоме майно, бланк серії ЯЯЯ № 133628, видане на підставі наказу Головного управління комунальної власності м. Києва від 24.12.2004 року за № 1758-В, на майновий комплекс площею 1 140,60 м, до складу якого входять: автомагазин (Літера А) площею 569,20 м; прохідна (Літера Б) площею 176,80 м; склад (Літера В) площею 224,20 м; гараж металевий (Літера Г) площею 31,30 м; майстерня (Літера Д) площею 21,30 м; майстерня (Літера Е) площею 117,80 м, яке посвідчує, що майно належить Державі Україна та враховується на балансі ДП «Центральна торговельно-закупівельна база Міністерства оборони України» (Код 00019593).

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернігів ЗС України оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернігів, а саме:

Об'єкт: нежитлові приміщення будівлі вузла зв'язку загальною площею 35,0 кв.м за адресою: Чернігівська обл., Чернігівський р-н, смт Гончарівське, в/м № 5, буд. № 45.

Орієнтовна дата оцінки: 15.11.2017р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до КЕВ м. Чернігів конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» .

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності; копії установчих документів претендента; копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.

2. Строки виконання робіт з оцінки (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінки) — не більше семи днів (у разі необхідності — три дні для доопрацювання звіту).

3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме — платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: м. Чернігів, вул. В. Дрозда (Любченка), 19, каб. № 8 до 16:00 год.

Конкурс відбудеться через 14 к/днів після опублікування цієї інформації в газеті о 10 год. за адресою: м. Чернігів, вул. В. Дрозда (Любченка), 19, тел./факс для довідок: (04622) 5-30-27.

***

Макарівська КЕЧ району оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки майна

Об'єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення кафе — павільйону інв.№ 38, військового містечка № 6 загальною площею 113,1 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінки: Житомирська обл., Радомишльський район, смт Городок, вул. Гагарінська,11А.

Балансоутримувач: Макарівська квартирно-експлуатаційна частина району (далі — Макарівська КЕЧ району).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження терміну дії договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.10.2017р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому і надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з поміткою «На конкурс» та з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме — платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до Макарівської КЕЧ району не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс буде проведено на 15-й календарний день, починаючи з дня, наступного за виходом цього оголошення о 10 год. 00 хв. , за адресою: Житомирська область, Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23, каб № 207, тел. для довідок (04132) 4-23-47. Документи надсилати поштою на адресу: 12265, Житомирська область, Радомишльський район, смт Городок, вул. Поштова, 23; Макарівська КЕЧ району.

Телефон для довідок: (093) 012-92-50, (04132) 4-23-47.

***

24 жовтня 2017 року відбулося засідання постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України із заслуховуванням конкурсних пропозицій учасників конкурсного відбору на заміщення вакантних посад:

Директора ДП МОУ «Установа «28 управління начальника робіт»: Безрученко М.І., Орла Д.А., Резніченка В.М., Годуляна О.М.

Директора ДП МОУ «Харківський завод залізобетонних виробів»: Распопова К.А., Піменова О.О.

Директора ДП МОУ «Подільськвибухпром»: Веселовського І.В., Каморника О.В.

За результатами проведеного комісією конкурсу вирішено:

1. Відхилити конкурсні пропозиції Безрученка М.І., Орла Д.А., Резніченка В.М., Годуляна О.М. та вважати конкурс на заміщення вакантної посади директора державного підприємства Міністерства оборони України «Установа «28 управління начальника робіт» таким, що **не відбувся**.

2. Переможцем конкурсного відбору на заміщення вакантної посади директора ДП МОУ «Харківський завод залізобетонних виробів» **визнано** Піменова Олександра Олексійовича.

3. Відхилити конкурсні пропозиції Веселовського І.В., Каморника О.В. та вважати конкурс на заміщення вакантної посади директора державного підприємства Міністерства оборони України «Подільськвибухпром» таким, що **не відбувся**.

Інформація про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об’єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об’єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1.	Технічний майданчик (щебеневий) в/м №30 під розміщення технічних засобів і антен операторів телекомунікацій, які надають послуги з рухомого (мобільного) зв’язку операторів та провайдерів телекомунікацій, які надають послуги доступу до Інтернету.	190,0	Львівська область, Яворівський район, с. Старичі.	31.10.2017

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Основні умови конкурсу: у конкурсі беруть участь суб’єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб’єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40.

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов’язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Інформація про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об’єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об’єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1.	Котельня (частина труби) № 421 в/м № 53 під розміщення технічних засобів і антен операторів телекомунікацій, які надають послуги з рухомого (мобільного) зв’язку операторів та провайдерів телекомунікацій, які надають послуги доступу до Інтернету.	25,0	Львівська область, м. Яворів, вул. Ів. Хрестителя, 53.	31.10.2017
2.	Технічний майданчик (бетонний) в/м № 53 під розміщення технічних засобів і антен операторів телекомунікацій, які надають послуги з рухомого (мобільного) зв'язку операторів та провайдерів телекомунікацій, які надають послуги доступу до Інтернету.	25,0	Львівська область, м. Яворів, вул. Ів. Хрестителя, 53.	31.10.2017

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Основні умови конкурсу: у конкурсі беруть участь суб’єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб’єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов’язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Інформація про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об’єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об’єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1.	Сховище для техніки (частина даху будівлі) № 21, в/м № 41 під розміщення технічних засобів і антен операторів телекомунікацій, які надають послуги з рухомого (мобільного) зв’язку операторів та провайдерів телекомунікацій, які надають послуги доступу до Інтернету.	90,0	Львівська область, Яворівський район, смт Івано-Франкове, вул. Яворівська, 32.	31.10.2017

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Основні умови конкурсу: у конкурсі беруть участь суб’єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб’єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу.Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов’язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Інформація про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об’єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об’єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1.	Частина нежитлових приміщень будівлі (КПП) № 45, в/м № 25 під розміщення банкомата	2,0	Львівська обл., Яворівський р-н., Старичівська сільська рада, урочище Пруське № 25	31.10.2017

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Основні умови конкурсу: у конкурсі беруть участь суб’єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб’єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов’язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Інформація про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об’єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об’єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1.	Частина нежитлового приміщення будівлі (КПП) № 14 в/м № 26 під розміщення банкомата	2,0	Львівська обл., Яворівський р-н., Старичівська сільська рада, урочище Курницьке № 26	31.10.2017

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19

Основні умови конкурсу: у конкурсі беруть участь суб’єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб’єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов’язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

Інформація про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати для укладення договору оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Яворівської квартирно-експлуатаційної частини району:

№ з/п	Опис об’єкта оцінки	Площа, кв.м	Адреса об’єкта оцінки	Запланована дата оцінки
1.	Частина нежитлових приміщень будівлі (клуб) № 12, в/м № 32 під розміщення банкомата	2,0	Львівська обл., Яворівський р-н., Старичівська сільська рада, урочище Курницьке № 32	31.10.2017

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Яворівська квартирно-експлуатаційна частина району, адреса: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Основні умови конкурсу: у конкурсі беруть участь суб’єкти оціночної діяльності, які отримали сертифікат суб’єкта оціночної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності та у визначений термін надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів на конкурс — за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). Конкурс буде проведено о 10.00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті в Яворівській КЕЧ району за адресою: 81000, Львівська обл., м. Яворів, вул. Львівська, 19.

Телефон для довідок: (03259) 2-11-40;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, пов’язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

***

На виконання Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, що відбувся 20 жовтня 2017 року за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 332 (інформація про проведення конкурсного відбору суб’єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 5 жовтня 2017 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» номер #40(5520) від 5 жовтня 2017 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв визначених Наказом рішенням комісії оголошено переможцем наступного суб’єкта оціночної діяльності:

за лотом 1 — Товариство з обмеженою відповідальністю «Аванті-Груп».

***

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 р. № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 р. № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 р. за № 202/26647, «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження об’єктів нерухомого військового майна, яке може бути відчужено окремо від земельних ділянок.

Конкурс відбудеться 10.11.2017 р. о 10.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 332.

Об’єкти оцінки: лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 09.11.2017 р. до 10.00.

Для участі в конкурсному відборі суб’єкти оціночної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб’єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім’я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів що в ньому містяться,та обов’язковим зазначенням дати проведення конкурсу. Копії належним чином завірених документів, що подаються, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії.

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого Наказом.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінки військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежної оцінки об’єктів нерухомого військового майна, яке може бути відчужено окремо від земельних ділянок протягом п’яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів.

Телефон для довідок: 454-73-82.

Додаток 1

Об’єкти оцінки

Лот	Найменування об'єкта	Місце розташування	Загальна площа, що підлягає реалізації, кв.м	Уповноважене підприємство (організація)
Лот 1	Частина нежитлових приміщень першого поверху будівлі № 20 військового містечка № 1	м. Чернівці, вул. Кутузова, 2	280,0	Корпорація «Укрінмаш»

Додаток 2

Голові комісії з відбору суб’єктів оціночної діяльності ______________________________

Реєстраційний № _______
“___” _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім’я, по батькові (для фізичної особи))

Керівник____
(прізвище, ім’я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті)_______________________________________

Місцезнаходження (місце проживання) _____________________________

-------------- (телефон) --------------- (телефакс) --------------- (телекс) ------------------------ (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

“___”__________ 20___ р.
(дата заповнення заяви)

____
(підпис керівника)
М.П.

Інформаційний листок про оголошення конкурсу на заміщення вакантних посад на Військово-юридичному факультеті Національного юридичного університету ім. Ярослава Мудрого (м. Харків)

Термін подачі документів: до 05.11.2017 р.

Дата проведення конкурсу: 24.11.2017 р.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт (заява); автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; медична книжка (для військовослужбовців); службова характеристика; копія військового квитка (для працівників); листок з обліку кадрів (для працівників); витяг з резерву на 2017 рік (копія оцінної картки); довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів).

Документи надсилаються на адресу: 61023, м. Харків, вул. Динамівська, 4, Військово-юридичний факультет.

№ з/п	Найменування посади за штатом	Штатно-посадова категорія	Посадовий оклад	Вимоги до кандидата			
				Освітньо-кваліфікаційний рівень	Науковий ступінь	Вчене звання	Досвід роботи
Кафедра військового управління та права							
1	Викладач	майор	1180-1250	Магістр			Можуть обіймати особи офіцерського складу, які мають ступінь вищої освіти «магістр», тактичний рівень військової освіти, висококваліфіковані фахівці з військ, органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій), що здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.
Кафедра загальновійськових дисциплін							
2	Старший викладач	підполковник	1380-1460	Магістр			Можуть обіймати особи офіцерського складу, які мають ступінь вищої освіти «магістр», тактичний рівень військової освіти, без наукових ступенів і вчених звань, мають видані навчально-методичні посібники; здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.
Науково-дослідна лабораторія							
3	Начальник лабораторії	підполковник	1460-1520	Магістр			Можуть обіймати особи офіцерського складу, які мають ступінь вищої освіти/освітньо-кваліфікаційний рівень «магістр»/ «спеціаліст» за фахом, тактичний рівень військової освіти, здатність організувати роботу наукового колективу та науково-дослідну роботу за профілем структурного підрозділу, наявність наукових праць, є висококваліфікованими фахівцями вищих військових навчальних закладів (військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів) і здійснюють наукову та науково-педагогічну діяльність

ЛИСТОПАД

ПН	ВТ	СР	ЧТ	ПТ	СБ	НД
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

3 листопада
День інженерних військ
День ракетних військ і артилерії

6 листопада
День визволення Києва від фашистських загарбників

9 листопада
День української писемності та мови

16 листопада
День морської піхоти

22 листопада
День Гідності та Свободи

25 листопада
День пам'яті жертв голодоморів

Фото з відкритих джерел

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 36327 Замовлення 56748

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Андрій ЛИСЕНКО, Руслан ТКАЧУК

Провідний літературний співробітник — Наталія ЧИЖЕВСЬКА

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114
9 771029 911004